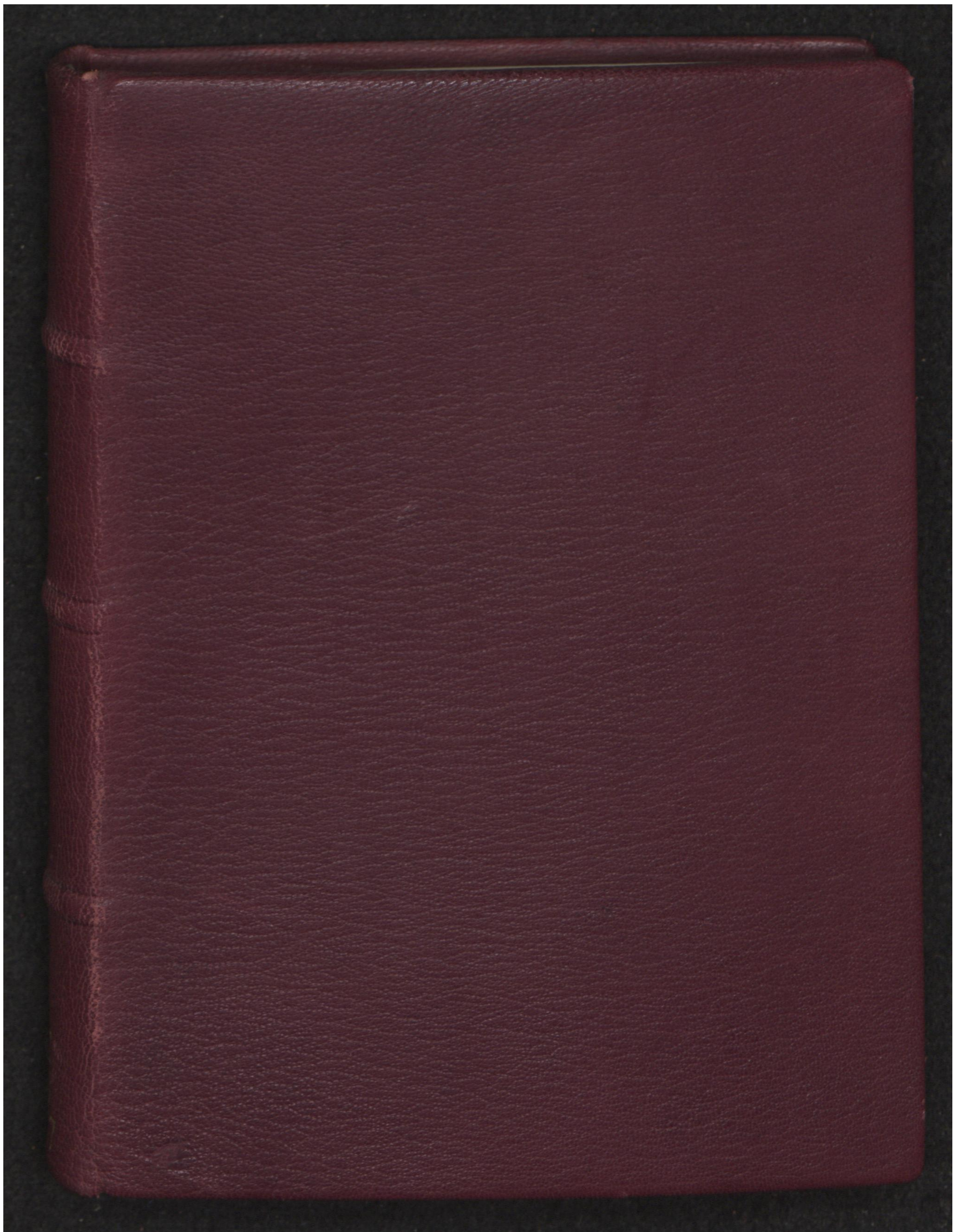
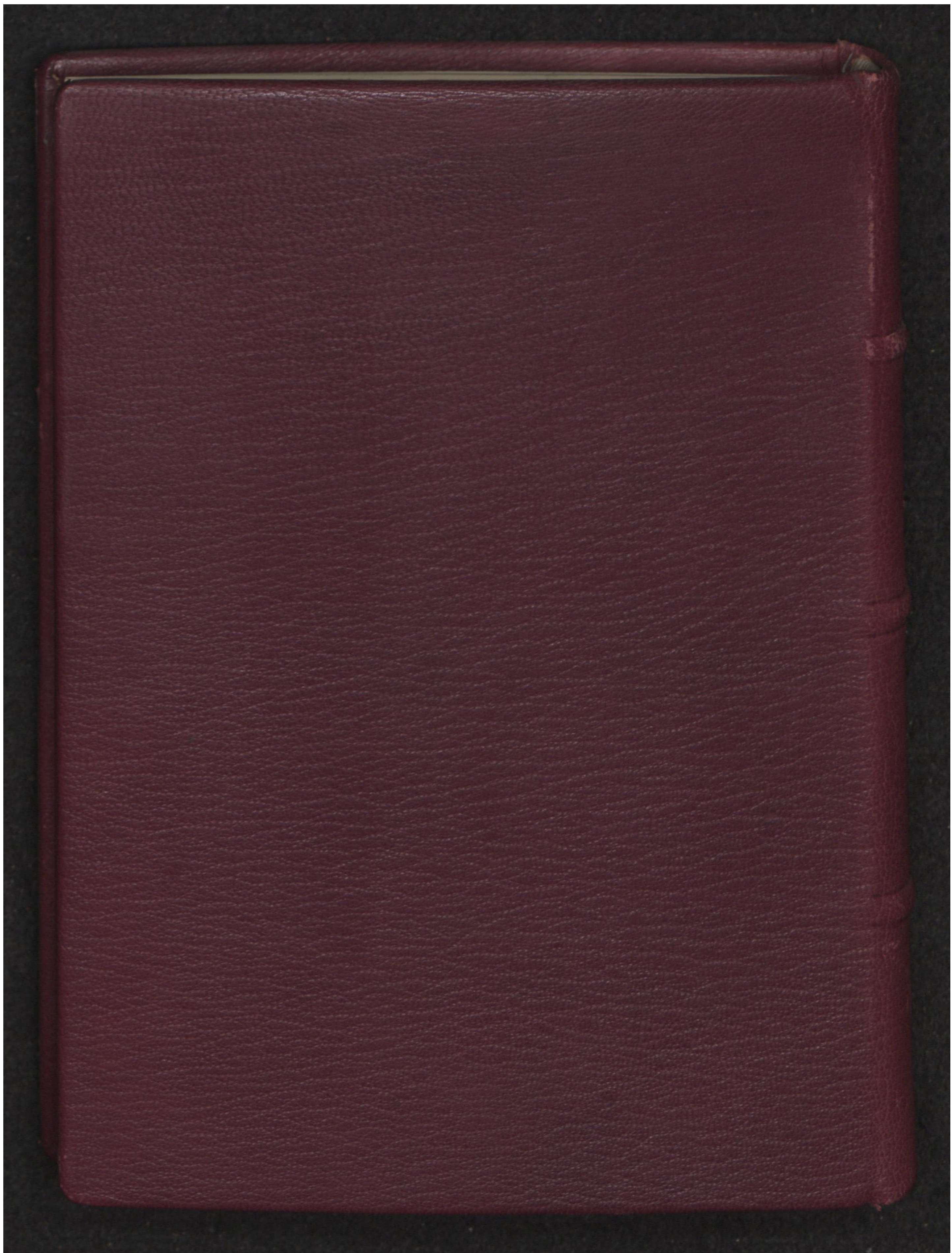

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

1-6-167
105

IOANNIS MEVRSI

PANATHENÆA.

SIVE,

DE

MINERVÆ

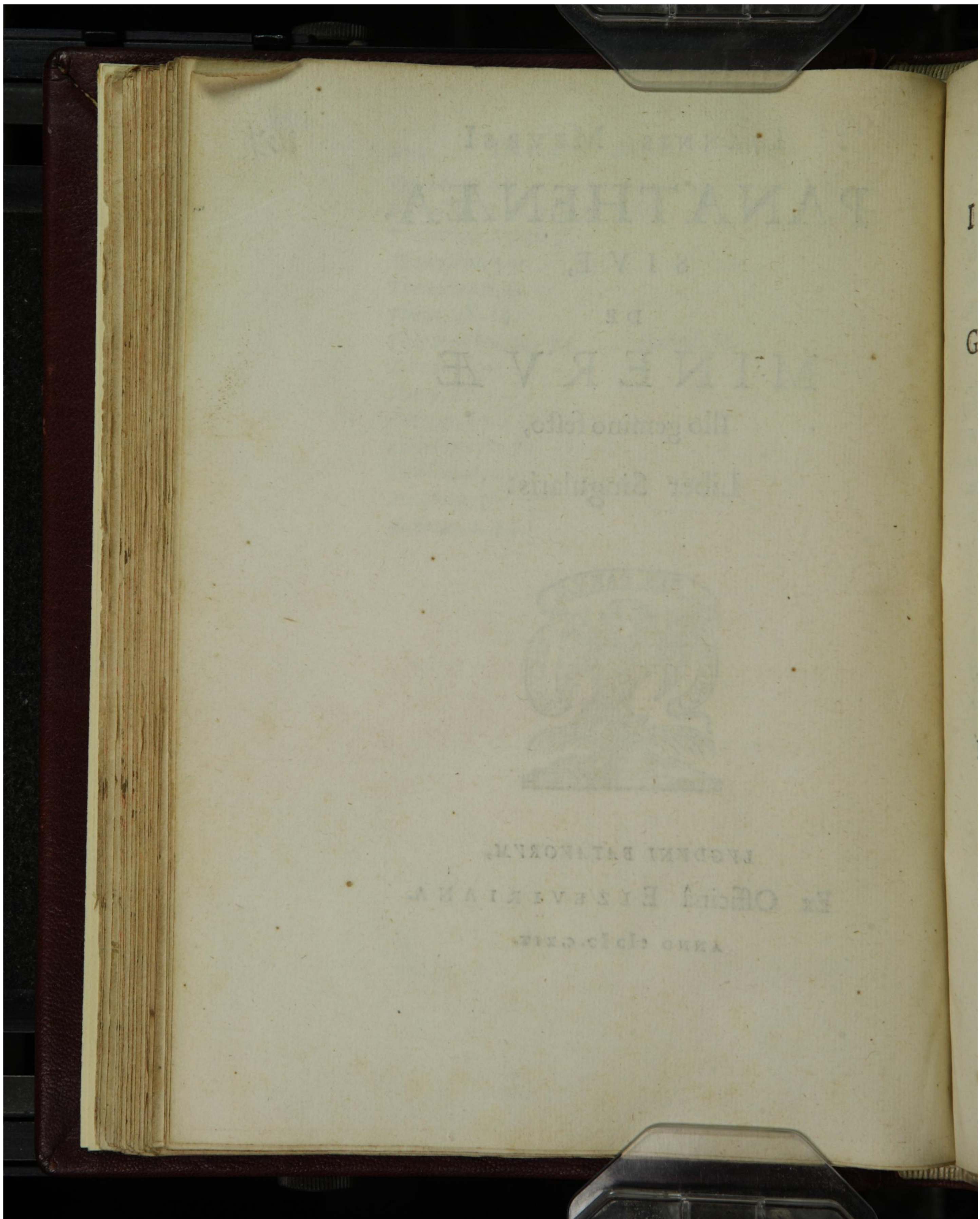
Illo gemino festo,

Liber Singularis.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVIRIANA.
ANNO CIↃ IↃ. C. XIX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

VIRIS. CLARISS

IANO. GRVTERO. I.C

HIST. PROFESS

BIBL. PAL. PRÆF

GERARDO. IOAN. VOSSIO

COLL. ILL. HOLL

ET. WESTFR. ORD

REGENTI

MVSARVM. ET. GRAT

GEMINIS. ANTIST

GEMINIS. AMICIS

OPT. MAX

PANATHENÆA

VNIVS. GEMINO. NOMINE. DEÆ

GEMINVM. VNO. NOMINE. FESTVM

IOANNES. MEVRSIVS

AMICITIÆ. MONVMENTVM

DO. DICO. CONS

LIB. MER

A. H. M. D. M. A

107

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

SERIES CAPITVM.

Cap. I.

Panathenæa, festum Mineruæ apud Athenienses maximum.

Cap. II.

Prius Ἀθλώαια, *inde* Παναθλώαια *dicta.*

Cap. III.

Antiqua valdè; quippe ab Erichthonio primùm, Orphéove, instituta: atq; à Theseo renouata.

Cap. IV.

Nonnullis eadem cum Quinquatribus Romanorum existimata, itaq; nomina apud Auctores commutata.

Cap. V.

Per quot dies celebrata. Epicteti apud Stobæum ἀνέκδοτον *locus emendatus.*

Cap. VI.

Ac duplicia quidem erant; illa, Minora: ista, Maiora. Scholiastæ Aristophanis ingens error indicatus. Quo vtroq; tempore acta; ac Minoribus aperiri mare cœptum.

Cap. VII.

Et certamen in minoribus celebratum, idq; triplex. Eius cura Athlothetis demandata. Illi quot, & vnde lecti; ac quàm diu munere isto fungi soliti.

Cap. VIII.

Primò equestre agitatum, idq; lampadarium erat. Ab initio pedestre, quando equestre esse cœperit. Quonam tempore, item vbi, celebratum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. IX.

Posthæc gymnicum, etiam Ε'υανδρίας ἀγὼν nuncupatum. Quando illud institutum, deinde vbi agitatum. Stadium ei suum fuit, Παναθηναϊκὸν appellatum; à Lycurgo primùm structum, ab Herode renouatum.

CAP. X.

Inde Musicum; idq; à quo institutum, & quo loco agi solitum. Concentus in eo tibicinum, Συναυλία indigetatus; & insignis hâc de re Hesychij locus restitutus. Citharâ quis primus victor, & quando fuerit. Laudes quoque aliquorum decantatæ, ac chorus circularis datus; & dramatibus quaternis à Poëtis concertatum, quæ coniunctio Τετραλογία appellata.

CAP. XI.

Certaminibus his victores epulum sodalibus suis exhibebant; ipsi coronam, eamq; oleaginam accipiebant: item oleum, ex ijs oleis, quæ Μορίαι nominatæ, & iuxta Academiam erant. Alij collatum id fuisse dicunt. Erat autem vrceus totus; & exportare Atticâ licitum, cùm hoc aliàs interdictum.

CAP. XII.

Pyrrhichistæ quoq; dati, ijq; pueri investes. Et cur id factum. Triremibus etiam apud Sunium decertatum.

CAP. XIII.

Etiam gladiatores dati; idq; quando initium sumpserit, & quàm diu obtinuerit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XIV.

Nefas autem horum ludorum quicquam spectare in veste tinctâ; & pecunia ex ærario data populo, emendo in theatro loco.

CAP. XV.

Sacrum item ingens factum; ad quod bouem vrbes omnes, quæ coloniæ Atheniensium, mittere solitæ. Vnde visceratio quoq;, & epulum, populo; in quo pocula vsitata, quæ Παναθηναϊκὰ *dicta.*

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè vsitata.

CAP. XVII.

Nisi quod peplus tunc deductus. Scholiastæ Aristophanis error quidam indicatus.

CAP. XVIII.

Iste verò qualis fuerit, quidve in eo intertextum. Libellus, qui inscriptus Πέπλος, *an Aristotelis Stagiritæ, inquisitum. Deinde quo colore fuerit. Lutatij error. A quibus textus, & texturæ quæ præfectæ.* Ἐργαστῖναι. *Item quando. Scholiastæ Euripidis error.*

CAP. XIX.

Cum magnâ pompâ deduci solitus; quæ extra vrbem institutâ, in Ceramico, idq; iuxta Leocorium, quod ibi erat. Pompa illa qualis fuerit. Peplus è naui suspensus, quæ Mineruæ apparata, per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum ducebatur. Et nauis ista terrâ ibat, instrumentis subterraneis provoluta, impellentibus eam re-

mis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

mis, implente sinum vento secundo; quam in rem Virgilij locus illustratus. Mox templum Cereris circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij fanum, in locum suum reducebatur. Inde peplus in arcem ductus, præter Mercurios; vnde tabulatum ibi Aristagoræ meretrici, amasiæ suæ, à Demetrio collocatum. Eius partes inferiores si contaminari fortè contigisset, erat destinatus quidam, qui ablueret, Καταντης ex re dictus. Mox Mineruæ simulacro insternebatur, cui è floribus lectus apparatus erat, Πλακὶς dictus.

CAP. XX.

In pompâ senes incedebant, cum oleæ ramo; vnde Θαλλοφόροι dicti. Hesychij locus restitutus. Illi autem ad hoc lecti, qui florente formâ essent. Aristophanis dicterium, & Grammaticorum error. Etiam anus, pariter ac senes, pompam istam deducebant.

CAP. XXI.

Viri quoque, ætate florentes, ijque cum armis; & mulieres. Illos inquilini secuti, cum ligonibus, Σκαφηφόροι nuncupati; istas, eorum vxores, cum hydriâ, Ὑδριαφόροι dictæ. Aelianus restitutus, & Hesychius illustratus.

CAP. XXII.

Et ephebi, pæana canentes; cum coronâ, chlamydeque. Ea corona è milio erat, chlamys nigra; idque quare, & quàm diu: inde alba, & à quo id institutum.

CAP. XXIII.

Denique virgines procedebant, cum canistris; vnde Κανηφόροι dictæ. His iniecta velamenta, Ἱςριωνίδες appel-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

appellata. Adseruata verò ab illis, qui Ἀρχιθέωροι dicti, eamq́ in rem Andocidis locus restitutus. Et, pompâ instante, hi inter virgines distribuebant; castitati, priùs quàm id facerent, per aliquot dies operam dantes. Virgines autem è primatibus istæ erant; sororq́ Harmodij contumeliâ hîc affecta. Cum virginibus filiæ inquilinorum ibant, pro pedissequis; vmbellamq́, & selllam, ferentes: vnde etiam Διφροφόροι appellatæ.

CAP. XXIV.

Agmen pueri claudebant, tunicis amicti, quæ Πανδαμικοὶ nuncupatæ. Curam verò pompæ omnem οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ coronati. Pollucis locus emendatus. Vbi instrui pompa solita. Πομπεῖον.

CAP. XXV.

Deinde Homeri quoque carmina à rhapsodis recitata; idq́ à quo institutum.

CAP. XXVI.

Coronæ etiam honoris ergo aureæ datæ, & pronuntiari id publicè per præconem in certamine gymnico solitum. Præco item Atheniensibus parier atq́ Platæensibus benè vt esset precabatur; idq́ quando institutum. Captiui quoq́ dimitti soliti.

CAP. XXVII.

Qui cætera festa quinquennalia accurabant, Ἱεροποιοὶ nominati, Panathenæa hæc non item; quæ & à Themistocle exule apud Magnesios celebrata. Denique eorum mystica ratio.

IOAN.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

1-6-167

113

IOANNIS MEVRSI

PANATHENÆA.

SIVE

DE

MINERVÆ

Gemino illo apud Athe-
nienſes feſto,

Liber Singularis.

CAPVT I.

*Panathenæa, feſtum Mineruæ apud Athenien-
ſes maximum.*

MINERVÆ feſtum apud Athenienſes multò celeberrimum fuiſſe Panathenæa, res eſt omnibus ſatis nota. Sed quo modo celebrari illud ſolitum, non æquè omnibus conſtat. Mihi viſum, quæ de eo obſeruaui, illuſtrandæ Antiquitati, hic proponere. Mentio eius apud Heſychium. Παναθήναια. ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτὴ, καὶ ἀγών. Et apud Euſtathium, ad Iliad. β΄. Ἑορτὴ γὰρ κοινὴ πάντων Βοιωτῶν· ὥσπερ καὶ ἡ τῶν Ἰώνων, Πανιώνια. ὅμοιον καὶ τὸ, Παναθήναια. Et alibi. Ὁμοίως

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

δὲ τύπου τοῖς Πανιωνίοις καὶ τὰ Παναθήναια ἑορτή. Mineruæ autem, quod iam dixi, sacrum fuisse, multi nos Auctores docent. Pollux lib. I. cap. I. sect. XXXII. vbi festa quædam recenset. Μουσῶν, Μουσεῖα. Ἑρμοῦ, Ἕρμαια. Διὸς, Διάσια, καὶ Πάνδια. Ἀθηνᾶς, Παναθήναια. Scholiastes Euripidis Hecubâ. Παναθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς. Theodoretus Therapeut. VII. Τούτοις καὶ ἑορτὰς, καὶ πανηγύρεις, καὶ δημοθοινίας, ἐπιτελεῖν ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε, Πάνδια μὲν, καὶ Διάσια, τῷ Διΐ. καὶ Ἥραια, τῇ Ἥρᾳ· καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, Παναθήναια. Libanius Declam. XIV. Μηδ' ὁράσθω τοίνυν ὁ βωμὸς, μέχρις ἂν θεραπεύηται Παναθηναίοις μὲν Ἀθηνᾶ, μυστηρίοις δὲ Δημήτηρ. Erat verò longè maximum. Scholiastes Aristophanis Νεφέλαις. Παναθήναια ἑορτὴν παρ' Ἀθηναίοις εἶναι μεγίστην ᾄδεται.

CAP. II.

Prius Ἀθήναια, inde Παναθήναια dicta.

AC primitùs quidem Ἀθήναια dicebantur. Harpocration, vbi de ijs agit. Πρὸ τούτου δὲ Ἀθήναια ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἴστρος ἐν τρίτῃ τῶν Ἀττικῶν. Suidas. Τὰ δὲ Παναθήναια, πρότερον Ἀθήναια ἐκαλεῖτο. Pausanias in Arcadicis. Οὐχὶ ἦν δὲ τὰ παρ' Ἀθηναίοις Παναθήναια τεθῆναι πρότερα ἀποφαίνομαι. τούτῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι Ἀθήναια ὄνομα ἦν. Inuenioque eo nomine apud Scholiasten Aristophanis Auibus. Τῇ Ἀθηνᾷ, Πολιάδι οὔσῃ; πέ-

πλου

πλε ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Ἀθηναίων. Inde Παναθήναια dicta, postquam Theseus omnes Atticæ inhabitatores è vicis in vnas Athenas reduxisset. Pausanias, loco iam citato. Παναθήναια δὲ κληθῆναι φασὶν ἐπὶ Θησέως, ὅτι ὑπὸ Ἀθηναίων ἐτέθη, συνειλεγμένων εἰς μίαν ἁπάντων πόλιν. Vel quod Atticæ populi ea celebrarent. Plutarchus Theseo. Παναθήναια θυσίαν ἐποίησε κοινήν. Scholiastes Euripidis Hecubâ. Παναθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς, πάντων Ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε.

CAP. III.

Antiqua valdè; quippe ab Erichthonio primùm, Orpheove, instituta: atque à Theseo renouata.

ERant verò antiquissima; adeoque cum Eleusinijs certabant. Aristides in Panathenaicâ. Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες. καὶ μὴν τούτων πρεσβύτατος ὁ τῶν Παναθηναίων. εἰ δὲ βούλει, ὁ τῶν Ἐλευσινίων. Origo eorum ante Thesei tempora fuit; &, cùm priùs Ἀθήναια dicerentur, ab eo Παναθήναια sunt appellata, vt vidimus in citatis iam Pausaniæ verbis. De Theseo auctore, est Plutarchi quoque locus, in eius vitâ. Τὸ ἄστυ, τήν τε πόλιν, Ἀθήνας προσηγόρευσε· καὶ Παναθήναια θυσίαν ἐποίησε κοινήν. Sunt qui ad Erichthonium ea referant. Harpocration. Ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν (τὰ Παναθήναια)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

θήναια) Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου, καθά φασιν Ἑλλάνικός τε καὶ Ἀνδροτίων, ἑκάτερος ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος. Alij Orpheum auctorem faciunt. Theodoretus Therapeut. I. Καὶ τῶν Διονυσίων, καὶ τῶν Παναθηναίων, καὶ μέντοι καὶ τῶν Θεσμοφορίων, καὶ τῶν Ἐλευσινίων, τὰς τελετὰς Ὀρφεὺς, ἀνὴρ Ὀδρύσης, εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκόμισεν. Sed diſtinguendum eſt, ſciendumque; duplicem feſti inſtitutionem eſſe : ac primæ auctorem Erichthonium , ſiue Orpheum ; à quo nempe Ἀθήναια dicta: alterius Theſeum, qui Παναθήναια illa appellauerit. Video diſtinctionem apud Suidam. Παναθήναια, ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ἐπὶ Θησέως γινομένῃ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως, συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. Quæ totidem verbis Apoſtolius, Cent. XV. Prouerb. LXXX. Prioris inſtitutionis, quæ ab Erichthonio facta, meminit etiam Apollodorus lib. III. Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἱδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. Eadem mox refert Ægeum, Theſei patrem, celebraſſe. Αὐτὸς δ' (ὁ Αἰγεὺς) ἧκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει. Vocat ille vtrobique, pro ſui æui appellatione, Παναθήναια, quæ tunc temporis Ἀθήναια indigetata. Idem facit Diodorus Siculus Biblioth. lib. IV. Τῶν δὲ Μίνωος υἱῶν Ἀνδρόγεως μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας κατήντησε, Παναθηναίων συντελουμένων, Αἰγέως βασιλεύοντος.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. IV.

Nonnullis eadem cum Quinquatribus Romanorum existimata, itaque nomina apud Auctores commutata.

SVnt qui eadem cum Quinquatribus Romanorum existimauerint, aut Quinquatria eadem cum Panathenæis. Itaque est apud Charisium lib. I. *Quinquatrus.* Παναθήναια. Et Auctores, qui res Romanas Græcè scribunt, Quinquatrus vocant Παναθήναια. Dionysius Halicarnasseus Antiquit. Rom. lib. II. Ἑορτὴ δ᾽ αὐτῶν ἐστι περὶ τὰ Παναθήναια, τῷ καλουμένῳ Μαρτίῳ μηνί. Et Xiphilinus in Domitiano. Καὶ τὰ Παναθήναια μεγάλως ἑόρταζε. Et Athenæus, rem quæ Romæ gesta narrans, lib. III. Τῆς γὰρ τῶν Παναθηναίων ἑορτῆς ἐπιτελουμένης, δι᾽ ἣν καὶ τὰ δικαστήρια οὐ συνάγεται, ἔφη, γενέθλιός ἐστι τῆς Ἀλέκτορος Ἀθηνᾶς. Vt autem Græci Quinquatrus Romanorum Παναθήναια interpretantur, ita τὰ Παναθήναια Atheniensium vicissim *Quinquatrus* vertit Plinius, lib. XXXV. cap. XI. *Simus (pinxit) iuuenem requiescentem in officinâ fullonis, Quinquatrus celebrantem.*

CAP. V.

Per quot dies celebrari ea solita.

INitio vno tantùm die celebrata. Apparet ex Thucydidis loco, lib. VI. Περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ᾗ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὕποπτον ἐγένετο, ἐν ὅπλοις τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψοντας ἀθρόους γενέσθαι. Posteà in plures prolatum. Scholiastes Euripidis Hecubâ. Τὰ Παναθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς, πάντων Ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, πολλὰς ἡμέρας πανηγυριζόντων. Idque factum ornatus, & magnificentiæ, causâ. Aristidis id verba indicant in Panathenaicâ. Ἐνθυμητέον καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμβόλου τῶν λόγων, ὅτι οὐδὲ τὴν τῶν Παναθηναίων αὐτῶν ἑορτὴν ἡμῖν μιᾶς ἡμέρας ἀνάγκη μετρεῖν. ἀλλ', εἴ γε καὶ τοῦτο δεῖ, προσθεῖναι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἡμερῶν, κόσμου χάριν, καὶ σεμνότητος, αὐτεῖται. Et ecce prima eorum nox commemoratur apud Epictetum Ἀπομνημονεύμασι, in Eclogis Stobæi, quas penes me ἀνεκδότους habeo. Ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν Παναθηναίων ἐδόκεεν ὁ Ἵππαρχος ἀνδα οἱ ἐπιστάντα μέγαν, καὶ εὐειδέα, αἰνίττεσθαι τάδε τὰ ἔπεα. Sed corrupta illic verba ita restituo. ἐ. ὁ Ἵππαρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μ.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. VI.

Ac duplicia quidem erant; illa, Minora: iſta, Maiora. Scholiaſtæ Ariſtophanis ingens error indicatus. Quo item vtraq; tempore acta. Circa minora aperiri mare cœptum.

SCiendum verò duplicia fuiſſe; illa Minora, iſta Maiora appellata. Atque illa quotannis, iſta quinto demum anno agitata. Suidas. Διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. τὰ δὲ, διὰ πενταετηρίδος: ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Quæ totidem verbis ante illum Harpocration dixerat, quem transſcripſit, vti ſolet. Anonymus in Argumento Midianæ Minora tertio quoque anno, non quotannis, celebrari conſueuiſſe nobis refert. Διάφοροι παρὰ Ἀθηναίοις ἤγοντο ἑορταὶ, ἐν αἷς ἦν τὰ Παναθήναια. ἅπερ ἦν διπλᾶ, μικρά τε, καὶ μεγάλα. καὶ τὰ μὲν μεγάλα, κατὰ πενταετηρίδα ἐτελεῖτο· τὰ δὲ μικρὰ, κατὰ τριετηρίδα. Magnus error eſt Scholiaſtæ Ariſtophanis, qui Minora vlla fuiſſe negat. Ad iſtum enim Pace verſum,

Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν.

Ita notat. Οὐχ ὡς καὶ μικρῶν ὄντων τοῦτο φησὶν, ἀλλ' αὔξων τὴν χάριν. Minora celebrata poſtridie Bendideorum; id eſt, XX menſis Thargelionis: maiora verò, Hecatombæonis XXIII. Proclus in Timæum Platonis, Comment. I. Εἰ δὲ, ὡς ἑξῆς ῥηθήσεται, καὶ Παναθηναίων ὄντων ὑπόκειται, δῆλον ὅτι τὰ

μικρὰ

μικρὰ ἦν ταῦτα τὰ Παναθήναια. τὰ γὰρ μεγάλα, τοῦ Ἑκατομβαιῶνος ἤγετο τρίτῃ ἀπιόντος. Dixi minora poſtridie Bendideorum acta; vnde eſt, quod poſteà ait, & hæc, & iſta, circa idem tempus fuiſſe. Ἐν τοῖς μικροῖς, (Παναθηναίοις) ταῦτα γὰρ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπετελεῖτο τοῖς Βενδιδείοις. Et alibi iterum, ſatis clarè. Ὅτι γε μὴν τὰ Παναθήναια (τὰ μικρὰ) τοῖς Βενδιδείοις εἵπετο, λέγουσιν οἱ ὑπομνηματισταί. καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Ῥόδιος ἱστορεῖ, τὰ μὲν ἐν Πειραιεῖ Βενδίδεια τῇ εἰκάδι τοῦ Θαργηλιῶνος ἐπιτελεῖσθαι, ἕπεσθαι δὲ τὰς περὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἑορτάς. Vbi obſerva, vigeſimum diem Bendideis aſſignari ab Ariſtotele illo Rhodio; cùm alij dicant, decimo nono celebrari conſueuiſſe. Verùm leue id diſcrimen, & vnius tantùm diei. Et Minoribus aperiri quidam mare, ac nauigari iterum cœptum, nobis tradunt; quod alij Dionyſijs vernis adſcribebant. Eſt in hanc rem iſte Ariſtotelis locus, Περὶ ζώων γενέσεως, lib. I. Ἐκ τῶν Παναθηναίων ὁ πλοῦς. Nam de Minoribus capi debet; cùm Maiora Hecatombæone, ſiue Iunio, agerentur. Ac de iſtis κατ' ἐξοχὴν loqui cenſendus Maximus Tyrius, cùm à vere ea ſeparat, quo minora peragebantur, Diſſert. XXXIII. Καὶ διέλαχον αὐτοῖς ὧραι τὰς ἡδονάς. ἦρος, Διονύσια. μετοπώρου, μυστήρια. καὶ ἄλλην ὥραν ἔχει ἄλλος θεός. Παναθήναια, Σκιρροφόρια, Ἅλωα, Ἀπατούρια.

Cap.

CAP. VII.

Et certamen in minoribus celebratum; idq́ triplex. Eius cura Athlothetis demandata. Illi quot, & vnde lecti; ac quàm diu munere isto fungi soliti.

IN minoribus certamen erat. Hesychius. Παναθήναια, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτή, καὶ ἀγών. Apollodorus lib. III. Ἧκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει. Aristides in Panathenaicâ. Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες. καὶ μὴν τούτων πρεσβύτατος, ὁ τῶν Παναθηναίων. Pausanias Arcadicis. Τούτῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι Ἀθήναια ὄνομα ἦν, Παναθήναια δὲ κληθῆναι φασὶν ἐπὶ Θησέως. Et quidem triplex; equestre vnum, alterum gymnicum, tertium musicum: eorumque omnium cura Athlothetis demandata, qui decem lecti, ex vnaquâque tribu singuli, annos quatuor magistratu fungebantur. Pollux lib. VIII. cap. IX. sect. VI. Ἀθλοθέται δέκα μέν εἰσιν, εἷς κατὰ φυλήν. δοκιμασθέντες δὲ, ἄρχουσι τέσσαρα ἔτη, ἐπὶ τῷ διαθεῖναι τὰ Παναθήναια, τόν τε μουσικὸν, καὶ τὸν γυμνικὸν, καὶ τὴν ἱπποδρομίαν. Ac musici quidem certaminis, gymnicique, meminit Aristides in Panathenaïcâ. Σύνισμεν δὲ δήπου καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν, καὶ ἔτι μᾶλλον τὸν τῆς μουσικῆς, οὐκ εἰσάπαξ ὁριζόμενον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστης πληθύοντα, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἡμέρᾳ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAPVT VIII.

Primò equestre agitatum, idq; lampadarium erat.
Ab initio pedestre, quando equestre esse cœperit.
Quonam tempore, item vbi, celebratum.

PRimo die equestre actum. Obseruo apud Platonem De Rep. lib. I. Dicit enim pridie se descendisse in Piræeum, ad spectanda Bendidéa. Ecce verba. κατέβην χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος, προσευξόμενός τε τῇ θεῷ, καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι. Ac non multò post subiungit. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ. Iam supra dixi, Panathenæa hæc minora postridie Bendidéorum inchoata; itaque clarum est, primum certamen equestre fuisse. Meminit eius Plutarchus Phocione. τῷ υἱῷ βουλομένῳ ἀγωνίζεσθαι, ἀποβάτην ἀφῆκεν, οὐχὶ τῆς νίκης ὀρεγόμενος, ἀλλ' ὅπως ἐπιμεληθεὶς καὶ ἀσκήσας τὸ σῶμα, βελτίων ἔσοιτο. Et Xenophon in Symposio. Ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἱπποδρομία. Item Athenæus lib. IV. Νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις, &c. Eratque idem lampadarium. Plato, loco iam citato. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ. Lampade autem Panathenæis certatum fuisse, quemadmodum Promethéis, & Vulcanalibus, docet Aristophanis Scholiastes Ranis. Ὁ τῆς λαμπάδος ἀγὼν τρίτον Ἀθήνησιν ἤγετο. κατὰ τὰ Προμήθια, Ἡφαίστια, Παναθήναια. Et

Harpo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Harpocration. Τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίοις, Ἡφαιστείοις, καὶ Προμηθείοις. Et obseruare est apud Aristophanem Ranis, vbi ita Bacchus loquitur.

Μὰ Δί᾽ οὐ δῆθ᾽ ὡς ἀπεφαυάνθην,
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
Βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει, κύψας,
Λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
Καὶ δεινὰ ποιῶν. κᾆθ᾽ οἱ Κεραμῆς
Ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ᾽ αὐτοῦ
Γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγήν.
Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
Ὑποπερδόμενος,
Φυσῶν τὴν λαμπάδ᾽ ἔφευγε.

Primitùs pedestre erat; moxque equestre esse cœpit, ætate Platonis. Ipse indicat, loco semel iterumque citato, De Rep. lib. I. Ἆρά γε, ἦ δ᾽ ὅς, οὐδ᾽ ἴστε ὅτι λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ᾽ ἵππων τῇ θεῷ; ἀφ᾽ ἵππων; ἦν δ᾽ ἐγώ. καινόν γε τοῦτο. λαμπάδια ἔχοντες διαδώσουσιν ἀλλήλοις, ἁμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις; ἢ πῶς λέγεις; οὕτως, ἔφη ὁ Πολέμαρχος. καὶ πρός γε, παννυχίδα ποιήσουσιν. Vbi illud item obserua; vesperi factum, & noctem quoque insequentem pervigilio transigi itidem incœpisse. Locus verò certaminis huius Ceramicus. Suidas. Κεραμεικός, τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν Ἀθηναῖοι κατ᾽ ἔτος λαμπάδος ἀγῶνα. Etymologici Auctor. Κεραμεικός, τόπος Ἀθήνησιν, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ᾽ ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. Plura de eo in Ope-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

re nostro *De Festis Græcorum*, propediem cum bono Deo publicando.

CAP. IX.

Posthæc gymnicum, etiam Εὐανδρίας ἀγὼν *dictum. Quando institutum, & vbi agitatum. Stadium illi suum fuit,* Παναθηναϊκὸν *nuncupatum; à Lycurgo primùm structum, & ab Herode renouatum.*

POst equestre puto gymnicum celebratum; & coniecturam inde facio, quod hoc musico multo antiquius. Mentio eius est in Senatusconsulto Atheniensium, quod exstat inter Hippocratis opera. Ἀναγορεῦσαι τε τὸν στέφανον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Meminit quoque Zenobius Cent. IV. Prouerb. VI. Ὑπὸ τῶν Ἀθήνησι νέων ἀνῃρέθη διὰ φθόνον, ἐν τοῖς Παναθηναίοις νικήσας πένταθλον. Et Athenæus lib. V. Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. Atque hoc ipsum esse censeo, quod alijs Εὐανδρίας ἀγὼν appellatum. Ecce apud Harpocrationem. Παναθηναίοις Εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο. Et apud Andocidem Orat. in Alcibiadem. Καίτοι τυγχάνω νενικηκὼς εὐανδρίᾳ, λαμπάδι, τραγῳδοῖς. Institutum verò illud Olymp. LIII. anno III. Eusebius in Chronico ad istud tempus disertè notat. Ὁ τῶν Παναθηναίων γυμνικὸς ἀγὼν ἤχθη. Anonymus in Descript.

Olymp.

Olymp. quadriennio ſeriùs memorat, in Olympiadis nempe LIV anno III. quo Hippoclides prætor erat. ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗΣ. Παναθήναια ἐτέθη. Nam de gymnici certaminis in Panathenæis inſtitutione verba illa capienda, aliàs falſa. Celebrari autem ſolitum iuxta paludem, quæ inter Piræeum, & Tetracomum Herculis, ſita; in Echelidarum populo. Stephanus. Ἐχελίδαι. δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἐχέλου ἥρωος. οὗτος δὲ ἀπὸ ἕλους τόπου, μεταξὺ ὄντος τοῦ Πειραιέως, καὶ τοῦ Τετρακώμου Ἡρακλείου. ἐν ᾧ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἐτίθεσαν τοῖς Παναθηναίοις. Ita enim locum illum emendandum monui nuper, libro *De Pop. Atticæ*. Et proprium illis ſtadium erat, Παναθηναϊκὸν appellatum, ad Iliſſum flumen, prope Ardettum. Heſychius. Ἄρδηττος, τόπος περὶ τὸν Ἰλισσὸν, ἐγγὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου. Et Harpocration. Ἄρδηττος, τόπος Ἀθήνησιν, ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν. Philo περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον. Συναγαγὼν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (σταδίῳ) τοὺς συμμάχους, ὀρνίθων ἀγῶνα ἐπέδειξε. Philoſtratus in Herode, Sophiſt. lib. II. Τὸ οὖν στάδιον ἔφασαν ὠνομάσθαι Παναθηναϊκόν. Exſtructum id à Lycurgo Rhetore. Plutarchus in eius vitâ. Καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπῖδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε, καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλὴν ποιήσας. Sed mox, temporis tractu collapſum, reſtaurauit ex albo lapide Herodes ſophiſta, ad eam adeò magnificentiam, quæ cætera theatra longè antecelleret. Philoſtratus de eo, loco iam citato. Στεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν τῶν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Παναθηναίων, καὶ ὑμᾶς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἥξοντας, καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους, ὑποδέξομαι σταδίῳ λευκοῦ λίθου. καὶ εἰπὼν ταῦτα, τὸ στάδιον, τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλισσὸν, εἴσω τεττάρων ἐτῶν ἐπετέλησεν, ἔργον ξυνθεὶς ὑπὲρ πάντα τὰ θαυμάσια. οὐδὲν γὰρ θέατρον αὐτῷ ἁμιλλᾶται. Hoc ipſum eſt, de quo Pauſanias Atticis agit. Διαβᾶσι δὲ τὸν Εἰλισσὸν, χωρίον Ἄγραι καλούμενον, καὶ ναὸς Ἀγροτέρας ἐστὶν Ἀρτέμιδος. ἐνταῦθα Ἄρτεμιν πρῶτον θηρεῦσαι λέγουσιν, ἐλθοῦσαν ἐκ Δήλου. καὶ τὸ ἄγαλμα διὰ τοῦτο ἔχει τόξον. Τὸ δὲ, ἀκούσασι μὲν οὐχ ὁμοίως ἐπαγωγὸν, θαῦμα δ᾽ ἰδοῦσι, στάδιόν ἐστι λευκοῦ λίθου· μέγεθος δὲ αὐτοῦ τῇδε ἄν τις μάλιστα τεκμαίροιτο. ἄνωθεν ὄρος ὑπὲρ τὸν Εἰλισσὸν ἀρχόμενον ἐκ μηνοειδοῦς καθήκει τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὴν ὄχθην εὐθύ τε καὶ διπλοῦν. τοῦτο ἀνὴρ Ἀθηναῖος Ἡρώδης ᾠκοδόμησε, καὶ οἱ τὸ πολὺ τῆς λιθοτομίας τῆς Πεντέλησιν ἐς τὴν οἰκοδομὴν ἀνηλώθη.

CAP. X.

Inde muſicum, à quo inſtitutum, & vbi agi ſolitum. Concentus in eo tibicinum, Συναυλία *indigetatus; & inſignis eâ de re Heſychij locus reſtitutus. Citharâ quis primus victor, & quando, fuerit. Laudes quoq; aliquorum decantatæ, & chorus circularis datus; ac quatuor fabulis à poëtis concertatum, quæ coniunctio* Τετραλογία *appellata.*

NVnc ad muſicum veniamus, cuius mentio apud Plutarchum, lib. De Muſicâ. Τοῦτο δὲ δηλοῖ ἡ τῶν Παναθηναίων γραφὴ, ἡ περὶ τοῦ μουσικοῦ ἀγῶ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

νος. Aristides in Panathenaicâ, loco iam citato. Συνίσταμεν μὲν δή που καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν, καὶ ἔτι μᾶλλον τὸν τῆς μουσικῆς, οὐκ εἰσάπαξ ὁριζόμενον. Institutum autem à Pericle, & in Odéo agi solitum. Plutarchus in eius Vitâ. Φιλοτιμούμενος δ' ὁ Περικλῆς τότε πρῶτον ἐψηφίσατο μουσικῆς ἀγῶνα τοῖς Παναθηναίοις ἄγεσθαι. καὶ διέταξεν αὐτὸς, ἀθλοθέτης αἱρεθεὶς, καθότι χρὴ τοὺς αὐλιζομένους αὐλεῖν, ἢ ᾄδειν, ἢ κιθαρίζειν. ἐθεῶντο δ' καὶ τότε, καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ἐν Ὠδείῳ τοὺς μουσικοὺς ἀγῶνας. Ac tibicinum concentus erat, Συναυλία appellatus. Pollux lib. IV. cap. X. Ἀθήνησι δ' καὶ Συναυλία τις ἐκαλεῖτο, συμφωνία τις αὐλητῶν, ἐν Παναθηναίοις συναυλούντων. Neque aliò respexit Eustathius ad Iliad. φ'. Ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ καὶ Συναυλία ἐκαλεῖτο, ὁ τῆς συμφωνίας ἀγὼν ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ, χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος. Meminit Sophocles Acrisio, apud Hesychium; cuius locus insigniter luxatus, & corruptus. Βίδην, εἶδος κρούματος. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ· Βηρσαβεέ, μύρω Σολομῶντος. καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν τῆς Παλαιστίνης, ὡς ἐπιψάλλειν βίδηνται * καὶ ξυναυλίαν, ἄλλοι βίθυν. Ecce, vox Βηρσαβεέ hîc loco non suo collocata; & transpositus versus Sophoclis. Ita repono, & emendo. Βίδην, εἶδος κρούματος. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.

Ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε, καὶ ξυναυλίαν.

Ἄλλοι, βίθυν. Βηρσαβεέ, μήτηρ Σολομῶντος. καὶ τόπος π. τ. ὀ. τ. Π. Et citharâ quidem primus hîc vicit Phrynis Mitylenæus, Olymp. LXXV. anno I. Anonymus in Descript. Olymp. ad istud tempus. Φρύνις κιθαρ-

δὸς

ρῳδὸς Μιτυληναῖος, πρῶτος δόξας κιθαρῳδῆσαι παρ' Ἀθηναίοις, Παναθήναια ἐνίκησε. Suidas. Φρύνις, κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος. ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι Παναθήναια. In hoc certamine decantatæ laudes Ariſtogitonis, Harmodij, & Thraſybuli; quorum vltimus, Phylâ progreſſus, Athenas à triginta tyrannis liberauit. Philoſtratus De Vitâ Apollonij, lib. VII. cap. II. Διῄει δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ Παναθήναια τὰ Ἀττικά, ἐφ' οἷς Ἁρμόδιός τε καὶ Ἀριστογείτων ᾄδονται. καὶ τὸ ἀπὸ Φυλῆς ἔργον, ὃ καὶ ὁμοῦ τριάκοντα τυράννους εἷλε. Chorus quoque circularis exhibebatur. Lyſias in Ἀπολογίᾳ δωροδοκίας. Καὶ ἐπὶ Διοκλέους (ἄρχοντος) Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλικῷ χορῷ (ἀνήλωσα) δραχμὰς τριακοσίας. Itaque hic erant etiam χορηγοὶ, qui ſumptus ſuppeditarent. Meminit eorum Xenophon De Republ. Athen. Πρὸς δὲ τούτοις, χορηγοῖς διαδικάσαι εἰς Διονύσια, καὶ Θαργήλια, καὶ Παναθήναια. Poëtæ etiam concertabant quatuor dramatibus ſimul, quorum quartum ſatyricum eſſet; eaq; fabularum coniunctio Τετραλογία vocitata. Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Τετράσι δράμασιν ἠγωνίζοντο Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις. ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο Τετραλογία. Quâ de re, ſi tanti eſt, vide, quæ notaui nuper in fine Sophoclis.

CAP.

CAP. XI.

His certaminibus qui viciſſent, ſodalibus ſuis epulum dabant; ipſi verò, coronam accipiebant, eamque oleaginam: & oleum etiam, ex ijs oleis, quæ Μορίαι *appellatæ, & iuxta Academiam erant. Alij collatum fuiſſe dicunt. Erat autem vrceus totus; & exportare Atticâ licebat, quod aliàs vetitum.*

QVi certaminum horum aliquo victore ſſet is, cum quibus certaſſet, ſodalibus epulum dabat. Obſeruare eſt apud Athenæum lib. IV. Ἦν δὲ ὁ Φῶκος καὶ φιλοπότης. νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατὴρ εἱστία τοὺς ἑταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ δεῖπνον, λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ, καὶ τοῖς εἰσιοῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου δι᾽ ἀρωμάτων. Et lib. V. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδήπερ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. Ipſe verò præmij loco coronam accipiebat. Indicant illa Philoſtrasti in Herode, Sophiſt. lib. II. Στεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων, καὶ ὑμᾶς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἥξοντας, καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους, ὑποδέξομαι σταδίῳ λευκοῦ λίθου. Item Athenæi, iam citata. Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. Et quidem oleaginam. Suidas in Παναθήναια. Καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Atque hoc eſt, quod Plinius ait, lib. XV. cap. IV. *Athenæ quoque victores oleâ coronant.* Deinde oleum quoque illi dona-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

donabatur, ex iſtis oleis, quæ Μορίαι nuncupatæ. Scholiaſtes Sophoclis Oed. Col. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γινομένου δίδοσθαι φησί. Lucianus De Gymn. vbi certaminum præmia enarrat. Τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ μορίας. Erant verò illæ iuxta Academiam. Ariſtophanis Interpres Nubibus. Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν. Ἐνταῦθα γὰρ διέτριβον οἱ φιλόσοφοι. Ἦν γὰρ καὶ γυμνάσιον, ἀπὸ Ἀκαδήμου τινὸς, καταλείψαντος τὴν κτῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ τόπου· περὶ αὐτὸν δὲ ἦσαν αἱ ὄντως ἱεραὶ ἐλαίαι τοῦ θεοῦ, αἱ καλοῦνται μορίαι. Nonnulli tradunt, ad hoc oleum contribuiſſe, quicunq; oleas haberent. Idem Scholaſtes ibidem. Μορίαι ἐλαίαι ἐκλήθησαν, διὰ τὸ πάντα ἄνθρωπον, κεκτημένον ἐλαίας, ἀναγκάζεσθαι μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ Παναθήναια. Et hoc eſt, quod *Panathenaicum* vocat Plinius lib. XIII. cap. I. *Panathenaicum ſuum (oleum) Athenæ perſeueranter obtinuere.* Et accipiebant vrceum totum. Scholiaſtes Ariſtophanis. Κέραμον ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. Etiam Pindari, Nemeonic. Od, X. Διὰ δὲ τούτου σημαίνει τοὺς τὰ Παναθήναια νενικηκότας. τίθενται γὰρ Παναθηναίοις ἐν ἐπάθλου τάξει ὑδρίαι πλήρεις ἐλαίου. Mox iterum. Τοῖς ἀθληταῖς, τοῖς τὰ Παναθήναια νενικηκόσι, δίδοται ὑδρία ἐλαίου πλήρης. Et, cùm oleum Athenis exportare nemini vllum omninò liceret, his tamen honoris ergo illud ſuum, quod præmij vicem accepiſſent, exportare concedebatur. Idem Scholiaſtes, loco citato. Οὐκ ἔστι δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐξ Ἀθηνῶν, εἰ μὴ τοῖς νικῶσι.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XII.

Pyrrichistæ quoque dati, iiq; pueri inuestes. Et cur id factum.

PRæter tria hæc certamina etiam pyrrichistæ dati. Lysias Ἀπολογίᾳ δωροδοκίας. Καὶ Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυῤῥιχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἑπτὰ μνᾶς. Vbi obserua, quod pyrrichistas darent Panathenæis minoribus iuuenes inuestes, vt Latini illi veteres loquebantur. Idem videre est apud Aristophanem Nubibus, vbi ita ille de pueris loquitur.

Σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι,
Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς,
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.

Ad quem locum Scholiastes. Ὠρχοῦντο γὰρ ἐν ὅπλοις ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ παῖδες. Causa autem, cur pyrrichistæ dati fuerint, quantum conijcio, quia Minerua, cui sacra Panathenæa, profligatis Titanibus, pyrricham saltasse crederetur. Dionysius Halicarnasseus lib. VII. Ἑλληνικὸν δὲ ἄρα καὶ τοῦτο ἦν ἐν τοῖς πάνυ παλαιὸν ἐπιτήδευμα, ἐν ὅπλοις ὄρχησις, ἡ καλουμένη πυῤῥίχη. εἴτε Ἀθηνᾶς πρώτης ἐπὶ Τιτάνων ἀφανισμῷ χορεύειν καὶ ὀρχεῖσθαι σὺν ὅπλοις τὰ ἐπινίκια ὑπὸ χαρᾶς ἀρξαμένης. εἴτε παλαίτα-

τὸν ἔτι Κουρήτων αὐτὴν καταστησαμένων. Et Dioſcuris quoque eius modulos tibiâ accinuit. Scholiaſtes Pindari Pythionic. Od. II. Ὁ δὲ Ἐπίχαρμος τὴν Ἀθηνᾶν φησὶ τοῖς Διοσκούροις τὸν ἐνόπλιον νόμον ἐπαυλῆσαι. Hoc eſt, quod Ariſtides ait, Orat. in Mineruam. Διόσκουροι δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῇ (τῇ Ἀθηνᾷ) πυῤῥιχίζουσι.

CAP. XIII.

Et gladiatores; idq́ue quando initium ſumpſerit, & quàm diu obtinuerit.

POſtea etiam, cùm nimirum Romano imperio Athenæ ſubeſſent, Romanorum item more gladiatores dari cœpti, in theatro, quod in arce, magno pretio ad id empti, homines nequam, mangones, ſcortatores, adulteri, vecticularij, ſectores Zonarij, alijq́ue eius generis. Idq́ue ad tempora Apollonij Tyanei vſitatum, qui aboleuit. Philoſtratus narrat in eius Vitâ, lib. IV. cap. VII. Διωρθοῦτο δὲ κἀκεῖνο Ἀθήνῃσιν. Οἱ Ἀθηναῖοι ξυνιόντες εἰς τὸ θέατρον τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, προσεῖχον σφαγαῖς ἀνθρώπων, καὶ ἐσπουδάζετο ταῦτα ἐκεῖ μᾶλλον, ἢ ἐν Κορίνθῳ νῦν. χρημάτων τε μεγάλων ἐωνημένοι ἤγοντο μοιχοὶ, καὶ ἀνδραποδισταὶ, καὶ πόρνοι, καὶ τοιχωρύχοι, καὶ βαλαντιοτόμοι, καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη. οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευεν ξυμπίπτειν. ἐλάβετο δὲ καὶ τούτων ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς ἐκκλησίαν Ἀθηναίων,

Ἀθηναίων, οὐκ ἂν ἔφη παρελθεῖν εἰς χωρίον ἀκάθαρτον, καὶ λύθρου μεστόν. δοκεῖτε γάρ μοι περιιόντες, ἐπειδὴ τὰ Παναθήναια πέμπετε, μηδὲ βοῦς ἔτι, ἀλλ' ἑκατόμβας ἀνθρώπων, καταθύσειν τῇ θεῷ.

CAP. XIV.

Nefas autem quicquam horum ludorum ſpectare in veſte tinctâ; & pecunia ex ærario populo data, redimendo in theatro loco.

HOrum verò ludorum nullum fas ſpectare in veſte tinctâ; qui feciſſet, in ius rapi ad agonothetam ſolitus, eius arbitrio puniendus. Lucianus in Nigrino. ὅτι δὲ οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦντες, ἐμέμνητο πρός με φωνῆς τινὸς, ἣν ἀκοῦσαι πάντων ἔφη κοινῇ προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων. ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων τὸ ἱμάτιον ἐθεώρει· τοὺς δὲ ἰδόντας ἐλεῆσαί τε, καὶ παραιτεῖσθαι. καὶ τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος, ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησε, τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος, ἀναβοῆσαι μιᾷ φωνῇ πάντας, ὥσπερ ἐσκεμμένους συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ, τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ, μὴ γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἕτερα. Erogari verò pecunia ex ærario in populum ſolita, quâ ſibi ad ſpectandos ludos locum in theatro redimeret. Heſychius. Θεωρικὰ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς Παναθηναίοις, καὶ Διονυσίοις, ἅτινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο.

CAP. XV.

Sacrum etiam ingens factum, ad quod bouem vrbes omnes, quæ coloniæ Athenienſium, mittere ſolitæ. Vnde viſceratio quoque, & epulum, populo; in quo pocula vſitata, Παναθηναϊκὰ indigetata.

SAcra porrò etiam facta, ad quæ vrbes Atticæ omnes, ſiue quæ coloniæ Athenarum eſſent, bouem mittere immolandum tenebantur. Vnde viſceratio item, & epulum, populo. Inde eſt illud Comici in Nubibus

Ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα. ———

Vbi Scholiaſtes. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις αἱ Ἀττικαὶ τοῖς Ἀθηναίοις πόλεις ἔπεμπον βοῦς. ὅθεν ἡ δαψίλεια τῶν κρεῶν. Et alius. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις πᾶσαι πόλεις, αἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀποικισθεῖσαι, βοῦν θυσόμενον ἔπεμπον. Et hîc pocula vſitata, magna illa, quæque congios binos caperent, aut plus etiam; quæ Παναθηναϊκὰ dicta. Athenæus lib. XI. Ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι, καὶ συνδέσεις τούτων μέχρι δικοτύλων, καὶ Παναθηναικὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίχοα, τὰ δὲ καὶ μείζονα.

CAP.

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè vſitata.

HActenus mihi de minoribus Panathenæis ſermo fuit, nunc maiora explicanda. In his eadem omnia acta eſſe exiſtimo. Ecce, de certamine equeſtri, apud Xenophontem habes, in Sympoſio. Ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἱπποδρομία. Et de gymnico, eſt videre apud Demoſthenem Orat. Περὶ τοῦ στεφάνου· Δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ, στεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διότιμον, χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Item in Senatuſconſulto Athenienſi, quod inter Hippocratis Opera reperitur. Ἀναγορεῦσαί τε τὸν στέφανον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Ac gymnaſiarcha tunc è ſingulis tribubus vnus datus; qui pecuniam ipſe de publico accipiebat, in tribules expendendam. Anonymus in Argumento Midianæ. Ἐν μὲν οὖν τοῖς μεγάλοις (Παναθηναίοις) γυμνάσιά τινα ἐγίνοντο· καὶ προὐβάλλετο ἀφ' ἑκάστης φυλῆς εἷς γυμνασίαρχος, λαμβάνων χρήματα, εἰς τὸ γυμνάζειν τοὺς ἐπιτελέσοντας τὴν ἑορτὴν, καὶ δώσων τὰς τούτων δαπάνας τοῖς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. De pyrrichiſtis, locus eſt Lyſiæ in Ἀπολογίᾳ δωροδοκίας. Ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς πυῤῥιχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακοσίας.

CAP.

CAP. XVII.

Nisi quod peplus tunc deductus. Sch. Aristophanis error indicatus.

QVædam tamen speciatim tunc duntaxat vsitata obseruaui. Inter hæc deductio pepli. Plato mihi disertus testis, in Euthyphrone. Καὶ δὴ ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις ὁ πέπλος, μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Plautus Mercatore, Act. I. Sc. I.

Neque nisi quinto anno quôque posse tum visere
Vrbem, atque extemplo inde, vt spectauisset peplum,
Rus rursum confestim exigi solitum à patre.

Huc pertinet etiam fragmentum eiusdem, apud Seruium Æneid. I.

Nunquam ad ciuitatem venio, nisi cùm infertur peplum.

Virgilius in Ciri:

Sed magno intexens, si fas est dicere, peplo;
Qualis Erechthéis olim portatur Athenis,
Debita cùm castæ soluuntur vota Mineruæ,
Tardaque confecto redeunt quinquennia lustro.

Harpocration. Περὶ τοῦ πέπλου, τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Moschopulus. Πέπλος, ἐξαιρέτως ἔνδυμά τι, ὃ ἀνῆγον τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις. Itaque errat vehementer Scholiastes Aristophanis Equitibus,

CAP. XI.

His certaminibus qui viciſſent, ſodalibus ſuis epulum dabant; ipſi verò, coronam accipiebant, eamque oleaginam: & oleum etiam, ex ijs oleis, quæ Μορίαι *appellatæ, & iuxta Academiam erant. Alij collatum fuiſſe dicunt. Erat autem vrceus totus; & exportare Atticâ licebat, quod aliàs vetitum.*

QVi certaminum horum aliquo victore ſſet is, cum quibus certaſſet, ſodalibus epulum dabat. Obſeruare eſt apud Athenæum lib. IV. Ἦν δὲ ὁ Φῶκος καὶ φιλοπότης. νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατὴρ εἱστία τοὺς ἑταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ δεῖπνον, λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ, καὶ τοῖς εἰσιοῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου δι᾽ ἀρωμάτων. Et lib. V. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδήπερ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. Ipſe verò præmij loco coronam accipiebat. Indicant illa Philoſtraſti in Herode, Sophiſt. lib. II. Στεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων, καὶ ὑμᾶς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἥξοντας, καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους, ὑποδέξομαι σταδίῳ λευκοῦ λίθου. Item Athenæi, iam citata. Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. Et quidem oleaginam. Suidas in Παναθήναια. Καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Atque hoc eſt, quod Plinius ait, lib. XV. cap. IV. *Athenæ quoque victores oleâ coronant.* Deinde oleum quoque illi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

donabatur, ex iſtis oleis, quæ Μορίαι nuncupatæ. Scholiaſtes Sophoclis Oed. Col. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γινομένου δίδοσθαι φησί. Lucianus De Gymn. vbi certaminum præmia enarrat. Τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ μορίας. Erant verò illæ iuxta Academiam. Ariſtophanis Interpres Nubibus. Ἀλλ᾽ εἰς Ἀκαδημίαν. Ἐνταῦθα γὰρ διέτριβον οἱ φιλόσοφοι. ἦν γὰρ καὶ γυμνάσιον, ἀπὸ Ἀκαδήμου τινὸς, καταλείψαντος τὴν κτῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ τόπου· περὶ αὐτὸν δὲ ἦσαν αἱ ὄντως ἱεραὶ ἐλαίαι τοῦ θεοῦ, αἱ καλοῦνται μορίαι. Nonnulli tradunt, ad hoc oleum contribuiſſe, quicunq; oleas haberent. Idem Scholaſtes ibidem. Μορίαι ἐλαίαι ἐκλήθησαν, διὰ τὸ πάντα ἄνθρωπον, κεκτημένον ἐλαίας, ἀναγκάζεσθαι μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ Παναθήναια. Et hoc eſt, quod *Panathenaicum* vocat Plinius lib. XIII. cap. I. *Panathenaicum ſuum (oleum) Athenæ perſeueranter obtinuere.* Et accipiebant vrceum totum. Scholiaſtes Ariſtophanis. Κέραμον ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. Etiam Pindari, Nemeonic. Od, X. Διὰ δὲ τούτου σημαίνει τοὺς τὰ Παναθήναια νενικηκότας. τίθενται γὰρ Παναθηναίοις ἐν ἐπάθλου τάξει ὑδρίαι πλήρεις ἐλαίου. Mox iterum. Τοῖς ἀθληταῖς, τοῖς τὰ Παναθήναια νενικηκόσι, δίδοται ὑδρία ἐλαίου πλήρης. Et, cùm oleum Athenis exportare nemini vllum omninò liceret, his tamen honoris ergo illud ſuum, quod præmij vicem accepiſſent, exportare concedebatur. Idem Scholiaſtes, loco citato. Οὐκ ἔστι δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐξ Ἀθηνῶν, εἰ μὴ τοῖς νικῶσι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XII.

Pyrrichistæ quoque dati, ijq; pueri inuestes.
Et cur id factum.

PRæter tria hæc certamina etiam pyrrichistæ dati. Lysias Ἀπολογίᾳ δωροδοκίας. Καὶ Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυῤῥιχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἑπτὰ μνᾶς. Vbi obserua, quod pyrrichistas darent Panathenæis minoribus iuuenes inuestes, vt Latini illi veteres loquebantur. Idem videre est apud Aristophanem Nubibus, vbi ita ille de pueris loquitur.

Σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυ-
λίχθαι,
Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον
αὐτοὺς,
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς Τρι-
τογενείας.

Ad quem locum Scholiastes. Ὠρχοῦντο γὰρ ἐν ὅπλοις ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ παῖδες. Causa autem, cur pyrrichistæ dati fuerint, quantum conijcio, quia Minerua, cui sacra Panathenæa, profligatis Titanibus, pyrricham saltasse crederetur. Dionysius Halicarnasseus lib. VII. Ἑλληνικὸν δὲ ἄρα καὶ τοῦτο ἦν ἐν τοῖς πάνυ παλαιὸν ἐπιτήδευμα, ἐν ὅπλοις ὄρχησις, ἡ καλουμένη πυῤῥίχη. εἴτε Ἀθηνᾶς πρώτης ἐπὶ Τιτάνων ἀφανισμῷ χορεύειν καὶ ὀρχεῖσθαι σὺν ὅπλοις τἀπινίκια ὑπὸ χαρᾶς ἀρξαμένης. εἴτε παλαίτα-

τον ἔτι Κουρήτων αὐτὴν καταστησαμένων. Et Dioſcuris quoque eius modulos tibiâ accinuit. Scholiaſtes Pindari Pythionic. Od.11. Ὁ δὲ Ἐπίχαρμος τὴν Ἀθηνᾶν φησὶ τοῖς Διοσκούροις τὸν ἐνόπλον νόμον ἐπαυλῆσαι. Hoc eſt, quod Ariſtides ait, Orat. in Mineruam. Διόσκουροι δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῇ (τῇ Ἀθηνᾷ) πυῤῥιχίζουσι.

CAP. XIII.

Et gladiatores; idq́ue quando initium ſumpſerit, & quàm diu obtinuerit.

POſtea etiam, cùm nimirum Romano imperio Athenæ ſubeſſent, Romanorum item more gladiatores dari cœpti, in theatro, quod in arce, magno pretio ad id empti, homines nequam, mangones, ſcortatores, adulteri, vecticularij, ſectores Zonarij, alijq́ue eius generis. Idq́ue ad tempora Apollonij Tyanei vſitatum, qui aboleuit. Philoſtratus narrat in eius Vitâ, lib. IV. cap. VII. Διωρθοῦτο δὲ κἀκεῖνο Ἀθήνησιν. Οἱ Ἀθηναῖοι ξυνιόντες εἰς τὸ θέατρον τὸ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει, προσεῖχον σφαγαῖς ἀνθρώπων, καὶ ἐσπουδάζετο ταῦτα ἐκεῖ μᾶλλον, ἢ ἐν Κορίνθῳ νῦν. χρημάτων τε μεγάλων ἐωνημένοι ἤγοντο μοιχοὶ, καὶ ἀνδραποδισταὶ, καὶ πόρνοι, καὶ τοιχωρύχοι, καὶ βαλαντιοτόμοι, καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη. οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευεν ξυμπίπτειν. ἐλάβετο δὲ καὶ τούτων ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς ἐκκλησίαν Ἀθηναίων,

Ἀθηναίων, οὐκ αὖ ἔφη παρελθεῖν εἰς χωρίον ἀκάθαρτον, καὶ λύθρου μεστόν. δοκεῖτε γάρ μοι προϊόντες, ἐπειδὴ τὰ Παναθήναια πέμπετε, μηδὲ βοῦς ἔτι, ἀλλ᾽ ἑκατόμβας ἀνθρώπων, καταθύσειν τῇ θεῷ.

CAP. XIV.

Nefas autem quicquam horum ludorum ſpectare in veſte tinctâ; & pecunia ex ærario populo data, redimendo in theatro loco.

HOrum verò ludorum nullum fas ſpectare in veſte tinctâ; qui feciſſet, in ius rapi ad agonothetam ſolitus, eius arbitrio puniendus. Lucianus in Nigrino. ὅτι δὲ οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦντες, ἐμέμνητο πρός με φωνῆς τινὸς, ἣν ἀκοῦσαι πάντων ἔφη κοινῇ προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων. ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων τὸ ἱμάτιον ἐθεώρει· τοὺς δὲ ἰδόντας ἐλεῆσαί τε, καὶ παραιτεῖσθαι. καὶ τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος, ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησε, τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος, ἀναβοῆσαι μιᾷ φωνῇ πάντας, ὥσπερ ἐσκεμμένους συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ, τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ, μὴ γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἕτερα. Erogari verò pecunia ex ærario in populum ſolita, quâ ſibi ad ſpectandos ludos locum in theatro redimeret. Heſychius. Θεωρικὰ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς Παναθηναίοις, καὶ Διονυσίοις, ἅ τινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο.

CAP. XV.

Sacrum etiam ingens factum, ad quod bouem vrbes omnes, quæ coloniæ Atheniensium, mittere solitæ. Vnde visceratio quoque, & epulum, populo; in quo pocula vsitata, Παναθηναϊκὰ indigetata.

SAcra porrò etiam facta, ad quæ vrbes Atticæ omnes, siue quæ coloniæ Athenarum essent, bouem mittere immolandum tenebantur. Vnde visceratio item, & epulum, populo. Inde est illud Comici in Nubibus

Ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα. ———

Vbi Scholiastes. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις αἱ Ἀττικαὶ τοῖς Ἀθηναίοις πόλεις ἔπεμπον βοῦς. ὅθεν ἡ δαψίλεια τῶν κρεῶν. Et alius. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις πᾶσαι πόλεις, αἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀποικισθεῖσαι, βοῦν θυσόμενον ἔπεμπον. Et hîc pocula vsitata, magna illa, quæque congios binos caperent, aut plus etiam; quæ Παναθηναϊκὰ dicta. Athenæus lib. XI. Ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι, καὶ συνδέσεις τούτων μέχρι δικοτύλων, καὶ Παναθηναικὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίχοα, τὰ δὲ καὶ μείζονα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè vsitata.

HActenus mihi de minoribus Panathenæis ſermo fuit, nunc maiora explicanda. In his eadem omnia acta eſſe exiſtimo. Ecce, de certamine equeſtri, apud Xenophontem habes, in Sympoſio. Ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἱπποδρομία. Et de gymnico, eſt videre apud Demoſthenem Orat. Περὶ τοῦ στεφάνου· Δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ, στεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διότιμον, χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Item in Senatuſconſulto Athenienſi, quod inter Hippocratis Opera reperitur. Ἀναγορεῦσαί τε τὸν στέφανον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Ac gymnaſiarcha tunc è ſingulis tribubus vnus datus; qui pecuniam ipſe de publico accipiebat, in tribules expendendam. Anonymus in Argumento Midianæ. Ἐν μὲν οὖν τοῖς μεγάλοις (Παναθηναίοις) γυμνάσιά τινα ἐγίνοντο· καὶ προὐβάλλετο ἀφ' ἑκάστης φυλῆς εἷς γυμνασίαρχος, λαμβάνων χρήματα, εἰς τὸ γυμνάζειν τοὺς ἐπιτελέσοντας τὴν ἑορτὴν, καὶ δώσων τὰς τούτων δαπάνας τοῖς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. De pyrrichiſtis, locus eſt Lyſiæ in Ἀπολογίᾳ δωροδοκίας. Ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς πυῤῥιχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακοσίας.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XVII.

Nisi quod peplus tunc deductus. Sch. Aristophanis error indicatus.

QVædam tamen ſpeciatim tunc duntaxat vſitata obſeruaui. Inter hæc deductio pepli. Plato mihi diſertus teſtis, in Euthyphrone. Καὶ δὴ καὶ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις ὁ πέπλος, μεςὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Plautus Mercatore, Act. 1. Sc. 1.

Neque niſi quinto anno quóque poſſe tum viſere
Vrbem, atque extemplo inde, vt ſpectauiſſet peplum,
Rus rurſum confeſtim exigi ſolitum à patre.

Huc pertinet etiam fragmentum eiuſdem, apud Seruium Æneid. 1.

Nunquam ad ciuitatem venio, niſi cùm infertur peplum.

Virgilius in Ciri:

Sed magno intexens, ſi fas eſt dicere, peplo;
Qualis Erechthéis olim portatur Athenis,
Debita cùm caſtæ ſoluuntur vota Mineruæ,
Tardaque confecto redeunt quinquennia luſtro.

Harpocration. Περὶ τοῦ πέπλου, τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐςι μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Moſchopulus. Πέπλος, ἐξαιρέτως ἔνδυμά τι, ὃ ἀνῆγον τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις. Itaque errat vehementer Scholiaſtes Ariſtophanis Equitibus,

bus, ſingulis annis, id eſt, minoribus Panathenæis, factum dicit. Verba eius ecce iſta. Ἐπεσκευάζετο οὖν ὁ πέπλος καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, καὶ ἐπομπεύετο ἐν τοῖς Παναθηναίοις.

CAPVT XVIII.

Ille verò qualis fuerit, quidve in eo intertextum. Libellus, Πέπλος inſcriptus, an ſit Ariſtotelis Stagiritæ, per occaſionem quæſitum. Deinde quo colore fuerit. Lutatij error. A quibus textus; & texturæ quæ præfectæ. Ἐργαστῖναι. *Item quando. Scholiaſtæ Euripidis error.*

QValis autem peplus fuerit, non abs re facturum me exiſtimaui, ſi hîc dicerem. Erat nempe velum nauis Panathenaicæ. Suidas. Ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τῆς Ἀθηναϊκῆς, νεώς, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ Ἀθηνᾷ. Et intexta illi Titanomachia, reſque in eâ à Mineruâ præclarè geſtæ. Euripides Hecubâ.

Ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
Τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
Ζεύξομαι ἅρματι πώλους,
Ἐν δαιδαλέαισι ποικίλ-
λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις.
Ἢ Τιτάνων γενεὰν,
Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
Φλογμῷ Κρονίδας.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Scholiaſtes Ariſtophanis Euitibus, vbi de peplo. Ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τῶν γιγάντων εἷς. Quæ totidem quoq; verbis Suidas. Virgilius Ciri.

Ergo Palladiæ texuntur in ordine pugnæ,
Magna gigantéis ornantur pepla tropæis,
Horrida ſanguineo pinguntur prœlia cocco.
Additur auratâ deiectus cuſpide Typho,
Qui priùs, Oſſæis conſternens æquora ſaxis,
Emathio celſum duplicabat vertice Olympum.
Tale deæ velum ſolenni in tempore portant.

Scholiaſtes Euripidis Hecubâ. Ἔθος ἦν ἐν Ἀθήναις ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῇ Ἀθηνᾷ πέπλον, ἔχοντα τὰς ἀριστείας τῆς θεοῦ, πολεμικῆς οὔσης, καὶ ἃ κατὰ γιγάντων ἐπράξατο μετὰ τοῦ Διός. Proclus in Timæum Platonis, Comment. I. Ὁ τῶν Παναθηναίων πέπλος ἔχει τοὺς γίγαντας νικωμένους ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν. Erant prætereà etiam intexta, quæ alij viri excellentes fortiter feciſſent. Seruius ad Æneid. I. *Peplum Mineruæ conſecratum erat. In hoc depingebantur ex more apud Athenienſes, qui ſtrenuè ſe in bello geſſiſſent.* Inde eſt, quod tales qui eſſent, ἄξιοι τοῦ πέπλου dicantur ab Ariſtophane Equitibus.

Εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
Ἄνδρες ἦσαν τῆς δὲ τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου.

Inde quoque Ariſtotelis libellus, virorum præſtantiſſimorum elogijs pepli inſtar intertextus,

πέπλος ab eo inſcriptus fuit. Euſtathius ad Iliad. β'. Ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς Πορφύριος ὅτι Ἀριστοτέλης σύγγραμμα πραγματευσάμενος, ὅπερ ἐκλήθη Πέπλος. Sed an Ariſtoteles ille Stagirites? vt per occaſionem hoc dicam, valdè ambigo. Neque enim à Diogene Laërtio inter Opera eius recenſetur. Deinde diſertè alium quendam Ariſtotelem auctorem facit Ioannes Tzetzes in Heſiodum, lib. 1. Ἀριστοτέλης γὰρ, ἢ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ, οἶμαι, ὁ τοὺς Πέπλους συντάξας. Sed hoc ἐν παρόδῳ. Poſteà per adulationem ſciuerunt quoque Athenienſes, vt Antigonus & Demetrius ibi item intexerentur. Plutarchus teſtatur in Demetrio. Ἐνυφαίνεσθαι δὲ τῷ πέπλῳ μετὰ τῶν θεῶν αὐτοὺς (τὸν Ἀντίγονόν τε καὶ τὸν Δημήτριον) ἐψηφίσαντο. Sed id Dijs iratis factum, mox apparuit. Narrat enim Plutarchus ibidem non multò poſt. Ἐπεσήμηνε δὲ τοῖς πλείστοις τὸ θεῖον. ὁ μὲν γὰρ πέπλος, ὥσπερ ἐψηφίσαντο, μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς προσενυφηναμένων Δημήτριον καὶ Ἀντίγονον, πεμπόμενος διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ, μέσος ἐῤῥάγη, θυέλλης ἐμπεσούσης. Erat verò colore candido, clauis aureis interſtinctus, ac ſine manicis. Lutatius ad Theb. x. *Peplum eſt veſtis candida, aureis clauis picta, ſine manicis, quod ſimulacris fiebat. Sed hoc peplum primum ab Athenienſibus inſtitutum, quod matronæ ſuis manibus faciebant, & inter triennium numinibus offerebant.* Ad colorem quod attinet, eum croceum fuiſſe Euripides tradit, in citato Hecubæ loco.

—— Ἐν κροκέῳ πέπλῳ

Ζεύξομαι ἅρμαλι πώλους,
Ἐν δαιδαλίαισι ποικίλ-
λουσ᾽ ἀνθοκρόκοισι πηνίαις.

Niſi fortè ita dixerit ob clauos aureos, quibus interſtinctus erat. Atque hoc verum eſſe poteſt. Sed non ſemel errat Lutatius; nam neque matronæ texebant, ſed virgines, vt ſtatim dicemus: deinde non Dijs quibuſuis offerri ſolebat, ſed Mineruæ tantùm vni. Texebant autem virgines aliquot, quibus præfectæ duæ ex illis, quæ Ἀῤῥηφόροι nuncupatæ. Etymologici Auctor. Ἀῤῥηφόροι, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ μέχρις ἕνδεκα. τούτων δὲ δύο διεκρίνοντο, αἳ διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἤρχοντο καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Quæ totidem verbis Harpocration etiam tradit in Ἀῤῥηφορεῖν. Illæ verò, quæ texebant, Ἐργαστῖναι dicebantur. Heſychius. Ἐργαστῖναι, αἳ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. Ac texturam ordiebantur die Pyanepſionis menſis triceſimo, quo τὰ Χαλκεῖα celebrabantur. Etymologici Auctor in Χαλκεῖα. Ἐστὶ δὲ ἕνη καὶ νέα Πυανεψιῶνος, ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀῤῥηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. Ergo errat Scholiaſtes Euripidis Hecubâ, qui Panathenæis texi conſueuiſſe nobis Auctor. Ὕφαινον δὲ (τὸν πέπλον) ἐν τοῖς Παναθηναίοις.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XIX.

Cum magnâ pompâ deduci ſolitus; quæ extra Vrbem inſtituta, in Ceramico; idque iuxta Leocorium, quod ibi erat. Pompæ deſcriptio. Peplus è naui ſuſpenſus, quæ Mineruæ apparata, per Ceramicum ad Cereris Eleuſiniæ templum ducebatur. Et nauis illa terrâ ibat, inſtrumentis ſubterraneis prouoluta, implente ſinum vento ſecundo; quam in rem Virgilij locus illuſtratus. Mox templum Cereris circumuecta, præter murum Pelaſgicum, & Apollinis Pythij templum, in locum ſuum perducebatur. Inde peplus in arcem ductus, præter Mercurios, vnde tabulatum ibi Ariſtagoræ à Demetrio collocatum. Eius partes inferiores ſi contaminari fortè contigiſſet, erat deſtinatus quidam, qui ablueret, κατανίπτης appellatus. Mox Mineruæ ſimulacro inſternebatur, cui è floribus lectus apparatus erat, πλακὶς dictus.

PEplum iſtum ingens pompa proſecuta, quam ſpectemus. Inſtrui eam extra vrbem moris erat. Frontinus Strateg. lib. IV. cap. VII. *Athenienſes, cùm ſubinde à Lacedæmonijs infeſtarentur, diebus feſtis, quos Mineruæ ſacros extra vrbem celebrabant,* (deſignat hæc Panathenæa.) *omnem quidem colentium imitationem expreſſerunt, armis tantùm veſte celatis.* Et quidem in Ceramico. Thucydides lib. VI. Καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ (τῶν μεγάλων

 Παναθη-

Παναθηναίων) Ἱππίας μὲν ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ μετὰ τῶν δορυφόρων διεκόσμει, ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς πομπῆς προϊέναι. Idque iuxta Leocorium. Diſco ex eodem Thucydide, lib. I. Τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες, περὶ τὸ Λεωκόρειον καλούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι, ἀπέκτειναν. Erat verò illud in medio Ceramico. Heſychius. Λεωκόρειον, τῶν Λεὼ θυγατέρων μνημεῖον, τὸ καλούμενον Λεωκόρειον, ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. Vniuerſa autem pompæ ratio hæc erat. Suſpendebatur è naui, Mineruæ apparatâ, peplus, de quo nobis dictum; eumque per Ceramicum totum, vbi pompam inſtitutam iam oſtendi, vſque ad Cereris Eleuſiniæ templum deducebant. Suidas. Παρὰ Ἀθηναίοις πέπλος, τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναικῆς νεὼς, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ Ἀθηνᾷ διὰ πενταετηρίας. ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. Per Ceramicum ductum peplum, Plutarchi etiam verba oſtendunt in Demetrio. Ὁ μὲν γὰρ πέπλος, ὥσπερ ἐψηφίσαντο, μετὰ τοῦ Διὸς τῆς Ἀθηνᾶς προσενυφαινομένων Δημήτριον καὶ Ἀντίγονον, πεμπόμενος διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ, μέσος ἐρράγη. Ibatque nauis illa non mari, ſed terrâ. Heliodorus Æthiopic. lib. I. Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἀγομένων, ὅτε τὴν ναῦν Ἀθηναῖοι ἐπὶ γῆς τῇ Ἀθηνᾷ πέμπουσιν. Scholiaſtes Ariſtophanis Pace. Τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἤγοντο (τὰ μεγάλα Παναθήναια) διὰ πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ ναῦς ἐπὶ γῆς πλέει παρ᾽ αὐτοῖς. Ac trahebatur non iumentis, quod malè viri quidam docti opinantur; ſed per machinas ſubterraneas, remis impulſa,

pulsa, voluebatur per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum, vbi dixi: idque circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij templum, in locum suum deducebatur. Philostratus in Herode, Sophist. lib. II. Κἀκεῖνα περὶ τῶν Παναθηναίων τούτων ἤκουον, πέπλον μὲν ἀνῆφθαι τῆς νεὼς, ἡδίω γραφῆς, σὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ· δραμεῖν δὲ τὴν ναῦν, οὐχ ὑποζυγίων ἀγόντων, ἀλλ' ὑπογείοις μηχαναῖς ὑπολισθαίνουσαν. ἐκ Κεραμεικοῦ ἄρασαν χιλίᾳ κώπῃ, ἀφεῖναι ἐπὶ τὸ Ἐλευσίνιον. καὶ περιβαλοῦσαν αὐτὸ, παραμεῖψαι τὸ Πελασγικὸν, κομιζομένην παρὰ τὸ Πύθιον, ἐλθεῖν οἷ νῦν ὥρμισται. Et implebatur sinus vento ferente. Vides in istis Philostrati verbis. Ἤκουον, πέπλον μὲν ἀνῆφθαι τῆς νεὼς, ἡδίω γραφῆς, σὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ. Atque hoc est, quod Virgilius in Ciri intellexit, cùm ait.

—— peplo,
Qualis Erechthéis olim portatur Athenis,
Debita cùm castæ soluuntur vota Mineruæ,
Tardaq; confecto redeunt quinquennia lustro,
Cùm leuis alterno Zephyrus concrebuit Euro,
Et prono grauidum prouexit pondere cursum.

Inde in arcem itum fuit, præter Mercurios; qui Athenis locus quidam, vt nuper ostendi, Attic. Lect. lib. VI. cap. XVIII. Hinc est, quod tabulatum ibi amasiæ suæ Aristagoræ, vt spectaret commodissimè, Demetrius posuit. Atheneus lib. IV. Τοῖς δὲ Παναθηναίοις, ἵππαρχος ὢν, ἴκριον ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρισταγόρᾳ, μετεωρότερον τῶν Ἑρμῶν. In arcem deductum peplum fuisse, ex Platone manife-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

manifestum, cuius iste locus Euthyphrone. ὁ πέπλος, μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Quod si inter deducendum partes fortè inferiores inquinari contigisset, erat constitutus aliquis, qui purgaret, Κατανίπτης appellatus; & munus illud inter sacra numeratum. Etymologici Auctor. Κατανίπτης, ἡ ἐπώνυμόν τινος, ἡ ἱερωσύνη Ἀθήνησιν, ὁ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ῥυπαινόμενα ἀποπλύνων. In arcem verò cùm deduxissent, Mineruæ simulacro insternebant. Licet colligere è Polluce, lib. VII. cap. XIII. Καὶ ὅτι μὲν ἐπίβλημά ἐστι, τεκμήραιτ' ἄν τις ἐκ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλων. Hoc quoq; innuunt ista Lutatij ad Theb. lib. X. *Peplum est vestis candida, aureis clauis picta, sine manicis, quod simulacris fiebat.* Cui Mineruæ simulacro lectus ille, floribus stratus, quique πλακὶς dicebatur, paratus fuisse videri potest. Meminit eius lecti Hesychius. πλακὶς, κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων.

CAP. XX.

In pompâ senes ambulabant, cum oleæ ramo; vnde Θαλλοφόροι dicti. Hesychij locus restitutus. Illi autem ad hoc lecti, qui florente formâ essent. Aristophanis dicterium. Grammaticorum error. Etiam anus, pariter ac senes, deducebant.

IN hâc pompâ omnis ætas, omnis sexus, omnis ordo incedebat. Primò senes ramum oleæ gestantes, vnde Θαλλοφόροι illi nuncupati. Etymologici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

logici Auctor. Θαλλοφόρος, ὁ πομπεύων Ἀθήνησι τοῖς Παναθηναίοις, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγουσι δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους, ἢ πρὸς τὸ θαλλὸν φέρειν. Corruptus hâc in re Hesychius. Θαλλοφόρος, ὁ πομπεύων Ἀθήνησι τοῖς Παναθηναίοις, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους, ἢ πρὸς τὸ θάλλειν. Restituo verba illa postrema. Ἢ πρὸς τὸν θαλλόν. Eustathius ad Odyss. ζ'. Καὶ θαλλοφόροι δέ τινες ἦσαν ἐν Ἀθήναις. τοιοῦτοι δ' ἐν τισιν ἑορταῖς οἱ γεραίτατοι. Iterum ad Odyss. ρ'. Θαλλοφόρος, παροιμιακῶς, ὁ πρὸς μηδὲν χρήσιμος ἄλλο, ἢ βοσκήμασι θαλλὸν παραβάλλειν. Dicunt Grammatici, senes fuisse ad nullam rem aliam vtiles, ceu decrepitos; idque hauserunt ex dicterio Comico Aristophanis Vespis.

Οὐκέτι γερόντων ὄχλος
Χρήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι γὰρ αὖ ἐν
Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
Θαλλοφόροι καλούμεθ'.

Vbi Scholiastes. Θαλλοφόρους γὰρ ἔφη, βουλόμενος τοὺς γέροντας δηλῶσαι. ἐπειδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον. Falluntur autem, dum dicterium istud Comici, quo irridet ille senes, veritatem putauere. Nam mos legi, quibus forma adhuc florens, & qui benè ætatem ferrent. Xenophon mihi in Symposio testis valdè luculentus. Ἀλλ' οὐδὲ μέντοι ταύτῃ γε ἀτιμαστέον τὸ κάλλος, ὡς ταχὺ παρακμάζον. ἐπεὶ ὥσπερ γε παῖς γίγνεται καλὸς, οὕτω καὶ μειράκιον, καὶ ἀνὴρ, καὶ πρεσβύτης.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

τεκμήριον δὲ, θαλλοφόρους δὴ τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται. Et è Xenophonte Iuncus lib. De Senectute, apud Stobæum Serm. CXII. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ εὐπρεπὲς παραμένει αὐτοῖς, (de ſenibus loquitur) ὥστε καὶ κατὰ ἀγορὰν, καί που ἐν θεάτροις ὀφθέντες, οἷα δὴ ἐν ἀγέλῃ βοῶν καὶ ἵππων, οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῆς ἀγέλης, τὸ εὐπρεπὲς παρέχουσι δῆλον τοῖς ἁπάντων ὀφθαλμοῖς. μάλιστα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς θύοντες ἐστεφανωμένοι, περιβλεπτότεροι τῶν ἱερῶν γίνονται. ὅ, τε νόμος αὐτοὺς ἐκείνους χειροτονεῖ τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς φησὶ Ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος, θαλλοφόρους. Nec ſenes tantùm in hâc pompâ cum oleæ ramo, ſed & anus. Scholiaſtes Ariſtophanis citatis Veſpis. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον. ὡς οὖν εἰς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν, ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, οὕτως αὐτοὺς ἐπέσκωψεν. ὁ μέντοι Δικαίαρχος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου ποτὲ, καὶ τὰς γραῦς ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὑπείληφε θαλλοφορεῖν.

CAP. XXI.

Viri quoq; ætate florentes, ijq; cum armis; & mulieres. Illos inquilini ſecuti, cum ligonibus, Σκαφηφόροι nuncupati; iſtas, eorum vxores, cum hydriâ, Ὑδριαφόροι dictæ. Aelianus reſtitutus, & Heſychius illuſtratus.

INde viri, ætate florentes, ijq́ue cum armis. Hinc illud Thucydidis, lib. VI. Καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο·

περιέ-

περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ᾗ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὕποπτον ἐγένετο, ἐν ὅπλοις τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψοντας ἀθρόους γενέσθαι. Et quidem cum clypeo, atque hastâ. Ille ipse mox, in re eâdem. Μετὰ γὰρ ἀσπίδος, καὶ δόρατος, εἰώθεσαν τὰς περιπομπὰς ποιεῖν. Atque hos inquilini sequebantur, cum ligone; vnde etiam Σκαφηφόροι appellati. Huc pertinet Hesychij locus. Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο· σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν Παναθηναίοις. Deinde fœminæ comitabantur; quas secutæ inquilinorum vxores, hydriam ferentes. Clarum est ex Æliano, Var. Hist. lib. VI. cap. I. Ἀθηναῖοι δὲ ὕβριζον καὶ ἐκείνην τὴν ὕβριν· εὐτυχίας γὰρ λαβόμενοι, τὴν εὐπραγίαν σωφρόνως οὐκ ἤνεγκαν. τὰς γοῦν παρθένους τῶν μετοίκων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἠνάγκαζον ταῖς ἑαυτῶν κόραις· τὰς δὲ γυναῖκας, ταῖς γυναιξί. τοὺς δὲ ἄνδρας, σκαφηφορεῖν. Quæ postrema sanè verba mutila censeo, ac restituendum omninò. Τοὺς δὲ ἄνδρας, σφίσι σκαφηφορεῖν. Nam ciues viros sequebantur inquilini cum ligone; mulieres verò, virginesque, illorum vxores, filiæque: illæ, cum hydriâ; istæ, cum vmbellâ, ac sellâ, vt statim dicam. Vt autem in inquilinis viri ab hoc opere Σκαφηφόροι, ita mulieres Ὑδριαφόροι nuncupatæ. Pollux docet, lib. III. cap. IV. Σκαφηφόροι. οὕτω τοὺς μετοίκους ὠνόμαζον. καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, Ὑδριαφόρους. ἀπὸ τοῦ ἔργου ἑκατέρους. Et de mulieribus capiendum istud in Hesychij glossis. Ὑδριαφόροι. μέτοικοι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XXII.

Et ephebi, pæana canentes; cum coronâ, ac chlamyde. Ea corona è milio erat, chlamys nigra; idque quare, & quàm diu: inde alba, & à quo id institutum.

VIros ſubſequuti ephebi chlamydati, & coronati, pæanem deæ proprium canebant. Heliodorus Æthiopic. lib. I. Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἀγομένων, ὅτε τὴν ναῦν Ἀθηναῖοι ἐπὶ γῆς τῇ Ἀθηνᾷ πέμπουσιν, ἐτύγχανον μὲν ἐφηβεύων, ᾄσας δὲ τὸν εἰωθότα παιᾶνα τῇ θεῷ, καὶ τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, ὡς εἶχον στολῆς, αὐτῇ χλαμύδι, καὶ αὐτοῖς στεφάνοις, ἔρχομαι οἴκαδε ὡς ἐμαυτόν. Coronam eorum milij ramos fuiſſe arbitror; qualem in alijs quoque pompis habuiſſe animaduerto. Heſychius. Μίλιον, δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ, ᾧ τοὺς νέους στεφανοῦσιν ἐν ταῖς πομπαῖς. Chlamys verò, quâ induti, nigra erat; propter luctum ob mortem Coprei, quem ab aris Heraclidas auellentem Athenienſes interfecerant. idque obtinuit ad Herodem vſque Atticum, qui in albam commutare eam iuſſit. Accipio ex Philoſtrato in Herode hoc, quem dixi, Sophiſt. lib. II. Μετεκόσμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐφήβους εἰς τὸ νῦν σχῆμα, χλαμύδας πρῶτον ἀμφιέσας λευκάς. τέως γὰρ δὴ μελαίνας ἐνημμένοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθηντο, καὶ τὰς πομπὰς (de Panathenæis illi ſermo eſt) ἔπεμπον, πενθούντων δημοσίᾳ τῶν Ἀθηναίων τὸν κήρυκα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

τὸν Κοπρέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκτειναν, τοὺς Ἡρακλείδας τοῦ βωμοῦ ἀποσπῶντα.

CAP. XXIII.

Denique virgines procedebant, cum caniſtris; vnde Κανηφόροι *dictæ. His iniecta velamenta,* Ἰστιανίδες *appellata. Adſeruata verò ab illis, qui* Ἀρχιθέωροι *dicti, eamq́; in rem Andocidis locus reſtitutus. Et pompa inſtante hi inter virgines diſtribuebant; caſtitati, priùs quàm id facerent, per aliquot dies operam dantes. Virgines autem è primatibus iſtæ erant; ſororq́; Harmodij contumeliâ hîc affecta. Cum virginibus filiæ inquilinorum ibant pro pediſſequis; & vmbellam, ac ſellam, ferentes: vnde etiam* Διφροφόροι *nuncupatæ.*

POſt hos virgines ſequebantur, cum caniſtris; in quibus ea, quæ ad ſacra facienda neceſſaria: vnde illæ Κανηφόροι appellatæ. Heſychius. Κανηφόροι. ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Idque à tempore Erichthonij, vt initio commemoraui, vſitatum. Harpocration in Κανηφόροι. Περὶ τῶν κανηφόρων Φιλόχορος ἐν δευτέρᾳ Ἀτθίδος φησὶν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ᾽ οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις, καὶ ταῖς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

πομπαῖς. Et iniecta his caniſtris velamenta, Ἰστριανίδες nuncupata. Heſychius. Ἰστριανίδες, αἱ Σκυθικαὶ στολαί. καὶ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ. Aſſeruari autem illa, ut reliqua pompæ inſtrumenta, ſolita apud eos, qui Ἀρχιθέωροι dicti. Obſeruare eſt apud Andocidem Orat. Κατ᾽ Ἀλκιβιάδου. Τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρα τῆς οὐσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε. Quem locum, inſigniter corruptum, ſic reſtituendum cenſeo. Ὡς εἰς τἀπινίκια τῇ προτέρα τῆς θυσίας χρησόμενος. Et hi, cùm inſtaret pompa deducenda, inter virgines laturas diſtribuebant; ſed eorum tanta veneratio erat, vt, priuſquàm ea attingerent, aliquot dies caſtitati operarentur. Clarum è Demoſthenis verbis, in extremâ Ariſtocratéâ. Ἀλλ᾽ Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστής. Ἀνδροτίων, ὦ γῆ, καὶ θεοί. καὶ τοῦτο τὸ ἀσέβημα ἔλαττόν τινος ἡγεῖσθε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δεῖν, τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα, καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον, καὶ τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτην ἐσόμενον, οὐχὶ προειρημένων ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν μόνον, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τοιούτων ἐπιτηδευμάτων, οἷα τούτῳ βεβίωται. Erant verò, quæ caniſtra hæc portabant, virgines planè primariæ; neque is honos qualibuſcunque habebatur. Heſychius. Αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν τῇ θεῷ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. Et Harpocration. Κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ. Itaque Harmodij ſoror, tamquam hoc hono-

honore indigna, ab Hipparcho reiecta per contumeliam fuit. Thucydides lib. VI. Τὸν δ' οὖν Ἁρμόδιον (ὁ Ἵππαρχος) ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν, ὥσπερ διενοεῖτο, προὐπηλάκισεν. ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ κόρην ἐπαγγείλαντες ἥκειν, κανοῦν οἴσουσαν· λέγοντες, οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχὴν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. Maximus Tyrius Dissert. VIII. Καὶ ἀδελφὴν Ἁρμοδίου, Παναθηναίοις ἥκουσαν ἐπὶ τὴν πομπὴν, κανηφοροῦσαν, ἐξήλασεν ἐπ' ἀτιμίᾳ. Meminit etiam Plato Hipparcho. Λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ γενέσθαι οὐ διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς (τοῦ Ἁρμοδίου) ἀτιμίαν, τῆς κανηφορίας. ἐπεὶ τοῦτό γε εὔηθες. ἀλλὰ τὸν μὲν Ἁρμόδιον γεγονέναι παιδικὰ τοῦ Ἀριστογείτονος, καὶ πεπαιδεῦσθαι ὑπ' ἐκείνου. Sequebantur autem virgines has pedissequæ, quæ vmbellam, & sellam, ferrent. Obseruare, ecce, licet apud Aristophanem Auibus.

Φέρε μοι σκιάδιον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

Ad quem locum Scholiastes. Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδιον καὶ δίφρον ἀκολουθοῦντες ἔχουσι. Quæ totidem verbis Suidas in Δίφρος. Erant verò hæ pedissequæ inquilinorum filiæ. Clarum ex Harpocratione, in Σκαφηφόροι. Προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν· τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑδρεῖα, καὶ σκιάδια. Et ex Æliano, Var. Hist. lib. VI. cap. I. Τὰς γοῦν παρθένους τῶν μετοίκων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἠνάγκαζον (οἱ Ἀθηναῖοι) ταῖς ἑαυτῶν κόραις. Atque illæ, à sellâ, quam ferebant, Διφροφόροι indigetatæ. Etymo-

logici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

logici Auctor. Διφροφόροι, αἱ ταῖς κανηφόροις εἵποντο, δίφρους ἐπιφερόμεναι. Quæ apud Heſychium quoque habes, totidem verbis. Eſtque mentio etiam earum apud Hermippum in Comœdiâ, Θεοὶ inſcriptâ.

——— ὥσπερ αἱ κανηφόροι
Λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις,
Ἐγὼ δ' ἕνεκα τῶν ψαλάθων τὴν διφροφόρον.

Et Nicophon Χειρογαστόρων γέννα.

——— αὐτὸς ὀλίγον γ' ἄναγ' ἀπὸ
Τῆς διφροφόρου, χρηστὸς εἶ, καὶ κόσμιος.

CAP. XXIV.

Agmen pueri claudebant, tunicis amicti, quæ Πανδαμικοὶ *nuncupatæ. Curam verò pompæ omnem* οἱ Νομοφύλακες *ſuſtinebant, faſciâ albâ coronati. Pollucis locus emendatus. Vbi inſtrui pompa ſolita.* Πομπεῖον.

AN & pueri in hâc pompa? Speciatim nuſquam inuenio; ſed fuiſſe, vt in cæteris, non eſt dubium: nam in omnibus indiſtinctè etiam ibant, idque tunicis induti, quæ Πανδαμικοὶ nominatæ. Occurrit in Heſychij Gloſſis. Πανδαμικοὶ, παιδικοὶ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς. Habes pompam vniuerſam, ordine ſuo explicatam; Nunc dicendum, penes quoſnam inſtruendæ eius cura; deinde, vbi inſtrui ſolita. Ac curam quidem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

quidem instruendæ οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ redimiti. Pollux lib. VIII. cap. VIII. sect. VII. Ἵππαρχοι δὲ δύο, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων αἱρεθέντες, ἐπιμελοῦνται τῶν πολεμίων. οἱ δὲ φύλαρχοι, δέκα· εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης, τῶν ἱππέων προΐστανται. καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν. νομοφύλακες μὲν, ἐστεφάνωνται στροφίῳ λευκῷ. τὴν δὲ πομπὴν πέμπουσι τῷ θεῷ. Quem locum, luxatum, corruptumque, sic restituendum censeo. ἐ. τῶν πολέμων. τῶν ἱππέων προΐστανται, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν. οἱ δὲ φύλαρχοι, δέκα· εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης. νομοφύλακες μὲν, ἐ. ς. λ. Et in fine, π. πέμπουσι τῇ θεῷ. Nam pompam hanc Mineruæ intelligit, quæ ἡ θεὸς simpliciter, & κατ᾽ ἐξοχὴν, ab Atheniensibus dicebatur, vt notum Græcæ linguæ peritis. Instrui autem illic solita, vbi reliquæ. Erat enim ædificium quoddam Athenis, instruendis pompis proprium, vrbi ingressis à Piræeo, prope Cereris. Obseruo apud Pausaniam Atticis. Εἰσελθόντων δὲ εἰς τὴν πόλιν (ἐκ Πειραιῶς) οἰκοδόμημα ἐς παρασκευήν ἐστι τῶν πομπῶν, ἃς πέμπουσι τὰς μὲν ἀνὰ πᾶν ἔτος, τὰς δὲ καὶ χρόνου διαλείποντος. καὶ πλησίον ναός ἐστι Δήμητρος. Et accuratè attendenti totum illum Pausaniæ locum apparebit, fuisse inter portam Piraicam, ac sacram.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Cap. XXV.

Deinde Homeri quoque carmina à rhapſodis recitata; idq; à quo inſtitutum.

PRæter pompam hanc, etiam rhapſodi carmina Homeri recitabant. Lycurgus Orat. in Leocratem. Βούλομαι δ᾽ ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητήν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ᾽ ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προῃροῦντο εἰκότως. Inſtitutum id ab Hipparcho, Piſiſtrati F. Plato teſtis in Hipparcho, vbi de eo verba facit. Ὃς ἄλλά τε πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί. καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διϊέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἵδε ποιοῦσι. Et Ælianus, Var. Hiſt. lib. VIII. cap. II. Ἵππαρχος, ὁ Πεισιστράτου παῖς, πρεσβύτατος ὢν τῶν Πεισιστράτου, καὶ σοφώτατος τῶν Ἀθηναίων οὗτος, καὶ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐκόμισε πρῶτος εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς τοῖς Παναθηναίοις αὐτὰ ᾄδειν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

CAP. XXVI.

Coronæ quoque honoris ergo aureæ datæ, publicè in certamine gymnico per præconem pronuntiabantur. Præco etiam Athenienſibus pariter atque Platæenſibus benè vt eſſet precabatur; idq́ue quando inſtitutum. Captiui quoque dimitti ſoliti.

QVin honore quos inſigni affectos vellent, coronam auream his donabant; idq́ue publicè per præconem in gymnico certamine pronuntiabant. Apparet ex Senatuſconſulto Athenienſium, in hoc Opere ſemel à me, iterumq́ue, allegato. Δεδόκηται τῷ δήμῳ μυῆσαι αὐτὸν τὰ μυστήρια τὰ μεγάλα, καθάπερ Ἡρακλέα τὸν Διός. καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν στεφάνῳ χρυσῷ, ἀπὸ χρυσῶν χιλίων. ἀναγορεῦσαί τε τὸν στέφανον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Et ex altero, quod exſtat in Inſcriptionibus Antiquis, pag. CCCCV. ΤΟΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΤΙΜΗΘΗΝΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΩΙ ΕΝ ΤΩΙ ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΘΕΑΤΡΩΙ. Eſtque hâc ipſâ de re inſignis locus Demoſthenis, Orat. Περὶ τοῦ στεφάνου. Δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ, στεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διότιμον, χρυσῷ στεφάνῳ. καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Prætereà in his, vt in alijs item feſtis quin-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

quennalibus, præco Athenienſis conceptis verbis precabatur, vt Athenienſibus pariter, ac Platæenſibus, benè eſſet; idque à pugnâ Marathoniâ inſtitutum, in quâ illi, in ſiniſtro cornu poſiti à Miltiade, fortiter fecerant. Hoc accipimus ex Herodoto, lib. VI. τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας, Πλαταιέες. ἀπὸ ταύτης γάρ σφι τῆς μάχης, θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων ἐς πανηγύριας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας, κατεύχεται ὁ κῆρυξ ὁ Ἀθηναῖος, ἅμα τε Ἀθηναίοισι λέγων γίνεσθαι ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. Ad extremum captiuos etiam vinculis ſoluere tunc permiſſum. Vlpianus in Demoſthenis Timocratéam. Κατὰ πέντε ἔτη ἤγετο τὰ Παναθήναια. τότε δὲ ἐξῆν ἀφεῖσθαι τοῦ δεσμοῦ τοὺς δεσμώτας, διὰ τὴν πανήγυριν.

CAPVT XXVII.

Qui cætera feſta quinquennalia curabant, Ἱεροποιοὶ *appellati, Panathenæa hæc non curabant; quæ etiam à Themiſtocle exule celebrata. Deniq; eorum myſtica ratio.*

ILlud autem, priùs quàm finiam, minimè mihi prætereundum; cùm feſta cætera quinquennalia οἱ Ἱεροποιοὶ curarent, ſola eos Panathenæa non curaſſe. Etymologici Auctor in Ἱεροποιοί. Καὶ τὰς πενταετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων. Etiam illud admonendum, Themiſtocli exuli

exuli apud Magnesios celebrata. Athenæus lib. XII. Πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν, τὸν Θεμιστοκλέα φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν λαβόντα, θῦσαι Ἀθηνᾷ, καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθήναια ὀνομάζαι. Mysticam verò instituti huius festi rationem Proclus tradit, in Timæum Comment. I. Ἡ δὲ τῶν Παναθηναίων (ἑορτὴ ἔοικε δηλοῦν) τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ καθήκουσαν διάταξίαν εἰς τὸν κόσμον, καὶ τὴν διάκρισιν τὴν ἀσύγχυτον τῶν κοσμικῶν ἐναντιώσεων. φιλόσοφος γὰρ ἅμα καὶ φιλοπόλεμος ἥδε ἡ θεός.

FINIS.

OMISSVM.

Pag. 20. in fine capitis XII. *vbi adde.* Porrò triremibus apud Sunium quoque certatum. Luculentus Lysiæ locus in hanc rem eſt, quem citare initio capitis iam incœpi, ex Ἀπολογία δωροδοκίας. Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυῤῥιχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἀνήλωσα ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἁμιλλώμενος ἐπὶ Σουνίῳ, ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

INDEX AVCTORVM,

Qui hîc Citantur, illustrantur, emendantur.

ÆLianus, 35. 39. 42.- *emend.* 35.
Andocides, 12. *emend.* 38.
Anonymus in Argumento Midianæ, 7. 23.
Anonymus in Descriptione Olympiadum, 12. 15.
Apollodorus, 4. 9.
Apostolius, 4.
Aristides, 3. 6. 9. 15. 20.
Aristophanes, 11, 19. 22. 26. 33. 39.
Aristoteles, 8.
Athenæus, 5. 10. 12. 17. 22. 31. 45.
Charisius, 5.
Demosthenes, 23. 38. 43.
Diodorus Siculus, 4.
Diogenes Laërtius, 16.
Dionysius Halicarnasseus, 5. 19.
Epictetus, 6.
Etymologici Auctor, 11. 28. 32. 40. 44.
Euripides, 25. 27.
Eusebius, 12.
Eustathius, 1. 15. 27. 33.
Frontinus, 29.
Harpocration, 2. 3. 11. 12. 13. 24. 28. 37. 38. 39.
Heliodorus, 30, 36.
Hermippus, 40.
Herodotus, 44.
Hesychius, 1. 9. 13. 21. 28. 30. 32. 35. 36. 37. 38. 40. *emend.* 15. 33.
Hippocrates, 12. 23.
Inscriptiones Antiquæ, 43.
Ioannes Tzetzes, 27.

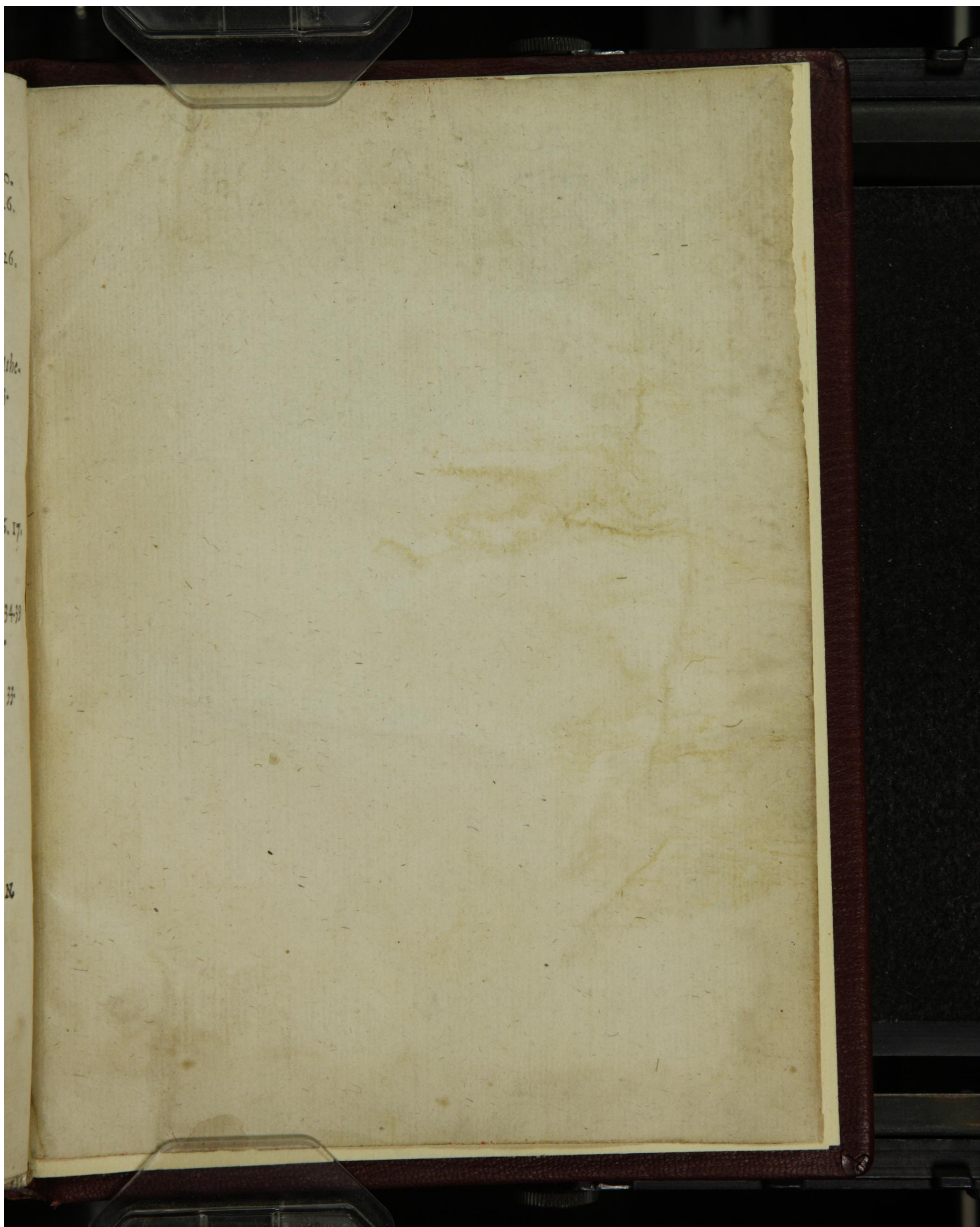
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Iuncus, 34.
Libanius, 2.
Lucianus, 18. 21.
Lutatius, 27. 32.
Lycurgus, 42.
Lysias, 16. 19. 23. 46.
Maximus Tyrius, 8. 39.
Moschopulus, 24.
Nicophon, 40.
Pausanias, 2. 3. 9. 14. 41.
Philo, 13.
Philostratus, 13. 16. 17. 20. 31. 36.
Plato , 10. 11. 24. 31. 39. 42.
Plautus, 24.
Plinius, 5. 17. 18.
Plutarchus , 3. 10. 13. 14. 15. 27. 30.
Pollux, 2. 9. 15. 32. 35. *emend.* 41.
Proclus, 7. 8. 26. 45.
Schol. Aristophanis, 2. 7. 10. 18. 19. 22. 24. 26. 30. 33. 34. 39.
Schol. Euripidis, 2. 3. 6. 26. 28,
Schol. Pindari, 18. 20.
Schol. Sophoclis, 18.
Senatusconsultum Atheniensium, 12. 23. 43.
Seruius, 24. 26.
Sophocles, 15.
Stephanus, 13.
Stobæus, 6. 34.
Suidas, 2. 4. 7. 11. 16. 17. 25. 30.
Theodoretus, 2. 4.
Thucydides, 6. 29. 30. 34. 39
Virgilius, 24. 26. 31.
Vlpianus Rhetor, 44.
Xenophon, 10. 16. 23. 33.
Xiphilinus, 5.
Zenobius, 12,

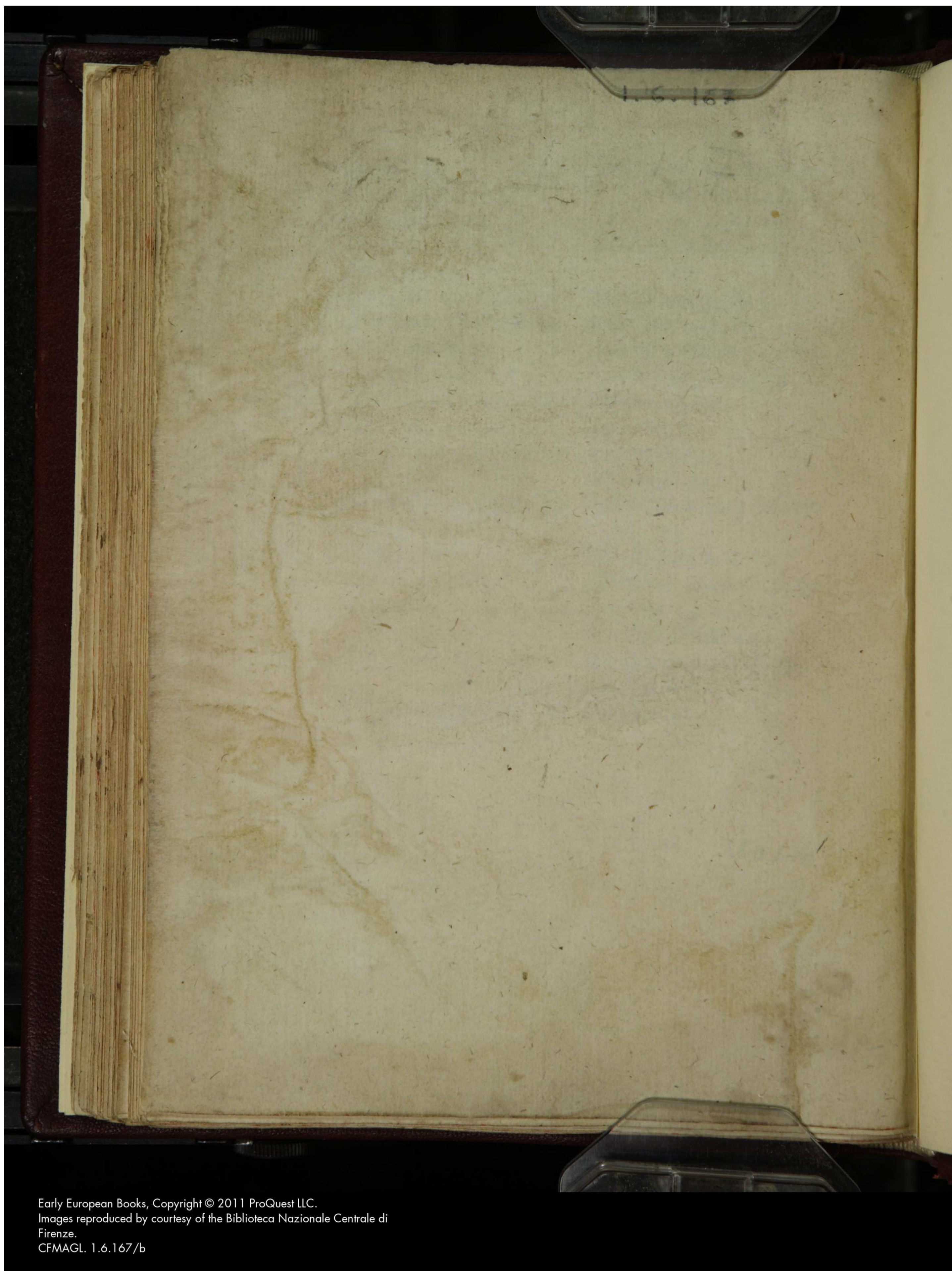
IOAN.

1. 6. 167

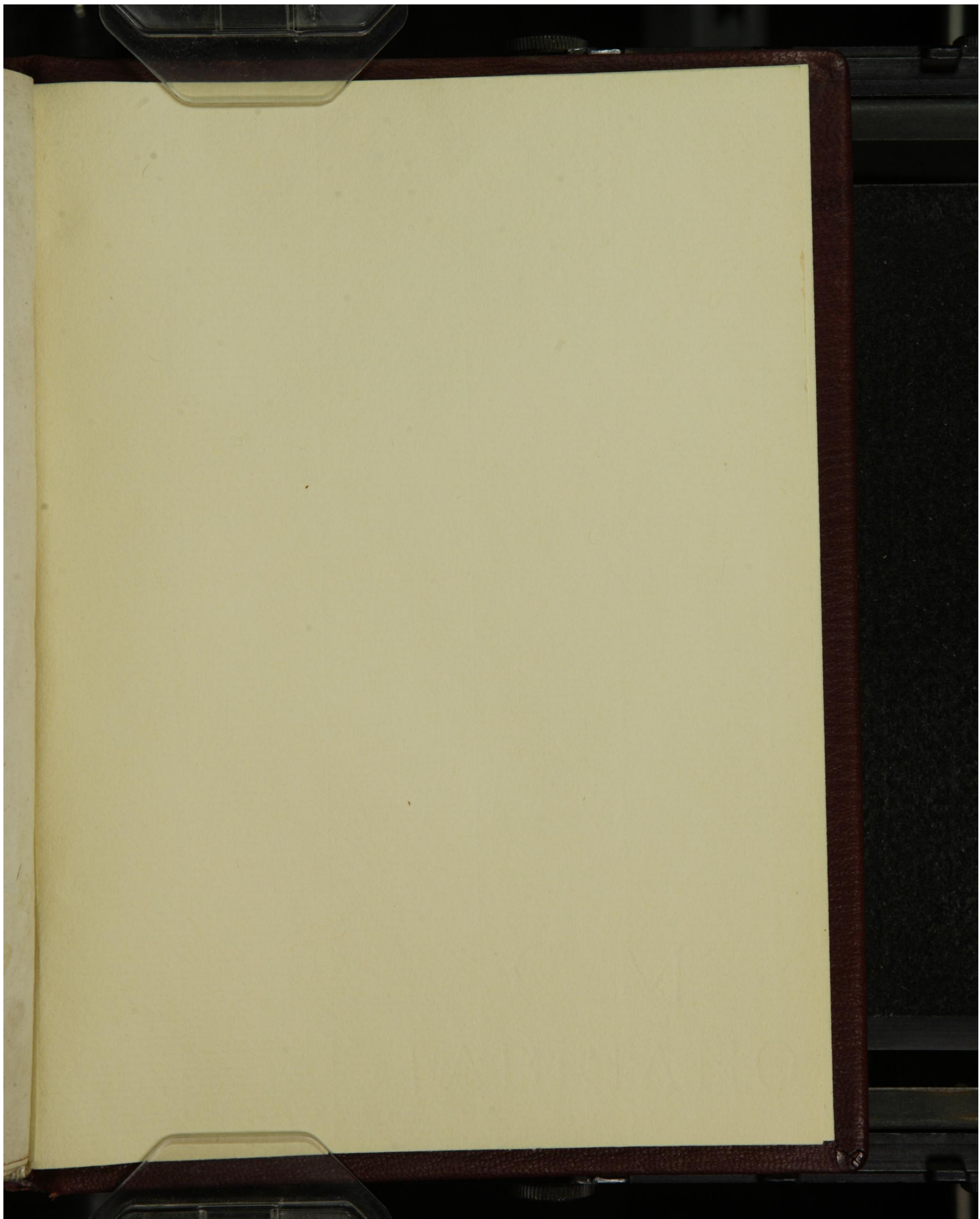
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

005643663
005643664

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a